

AKATALPA

Aralık 2025 - Sayı 312

Aylık Şiir ve Eleştiri Dergisi

ISSN 1305 - 7685

Selami KARABULUT

Onur SAKARYA

YAZA VEDANIN BALADI

kilidin deliğinden değil
göğsümü delip geçiyor
içeriye sımsıkı hapsettiğim
eşyaların sessizliğine baktıkça
kapının paslı anahtarı

uykusuz sabahların esenliği
yalnızlıklar dolusu çiçek
incitip ürkütse de hoyratlığım
taptaze gülümsüyorlar hâlâ
sararmış begonviller

bu yaşa kadar alışamadınsa
kolay mı diyorum gitmek
hazırken yazla hesaplaşmaya
içindeki çığırktan bıçak
boşuna yadırgama kendini

son kez döndüğüm dağlarda
çiçekleri söylüyor Veysel
ve sürgün sesiyle Mandelştam
biraz metanet diyor, seninki ne
“vedalaşmaların ilmini yaptım ben”

ki biliyorum zor geçecek kış
anlamak için yavaşlarsam
arkamda bıraktığım boşlukta
ölümü ve geçmişini haykıran
saatin sonsuz gayretini

ayıpların büyüğü, bana kalsa
sahillerde çocuk cesetleri
ve ölümün dolaştığı ülkemde
yazla vedalaşmanın şiiri
yazarsam iyi gelecek ama

HAZIR DEĞİLDİM

Gecenin haberi yok, onu ağzından yırttım
Islak binalardan kopup gelen bir rüzgâr bu
Yanıp sönen sokak lambasının altındaki kelebek
Kanatlarını âşık bir kalbe anca sığdırın
Uzun uzun söylenen Leylalar Mecnunlar, söylerler elbet
Sen dinlersin ve oracıkta ölürsün
Gece ölür, toparlanıp gider yağmur
Ardında korkunç kartonlar bırakır, içlerinde bakır ve ay
tozu

72 kez gözlerimi döktüm nevresimlere
Geceyle tokalaşıp terk ettim şehri
Patlak bir lastik gibi uzaklaştım, kıvılcımlar saçtı rüyalarım
Sen beni koyamazsın ayrılığa, hazır değildim
Ellerim fışkırdı kitaplardan, yollar aktı, dağlar, nehirler
Otobüsler ayrıldı peronlardan, otobüsler yanaştı peronlara
Çay ve tütün, soğuk bir gözyaşının süzülüşü
Yani sen bana ne yaptın?

Bilmiyorum, belki de bitmiş bir oyunun geçersiz
finaliydim
Geçerken kar yutmuş sobalı köylerden
Tarlalardan ve karanlığın donmuş öpüşünden
Belki de her şey sonunda yalnızlığa varıyor
Her şey devasa bir acı heykeli
Tek taraflı sevdanın zavallı dilencisiydim
Yani dünyanın dibine sıkıştırılmış izmarit
Start kapısından çıkamayan at
Başlangıçta deliğe giren siyah sekizliydim

Gittim, gittim, uzaklaştım laciverte doğru
Bir sahil kasabasında buldum metalik ruhumu
Otobüsler durdu, otobüsler yorgun, sabahlar oldu milyarlarca
gezegende

Gülçin Yağmur Akbulut, Hüseyin Alemdar, Adnan Algın, Serap Aslı Araklı, Fatma Aras, Mehmet Şirin Aydemir, Cansu Aydın, Ali Asker Barut, Atan Başkesen, Kemal Bayrakçı, Kaan Ramazan Çakalı, Cemile Çakır, Âba Müslim Çelik, Hasan Çelikkol, Filiz Kalkışım Çolak, Ramis Dara, Deniz Dengiz, Muzaffer Develi, Ahmet Şerif Doğan, Kalender Durukan, Öztekin Düzgün, Hasan Efe, Barış Erdoğan, Osman Serhat Erkekli, Seval Esaslı, Nurkan Gökdemir, Uluay Koçak Güvener, Gülsüm Işıldar, Serhat İlhan, Nurbanu Kablan, Kaplan, Erkan Kara, Selami Karabulut, Emre Karakaya, Yunus Karakoyun, Arzu Kaya, Nevzat Konşer, Erdoğan Kul, Hıdır Mutluer, Emin Orhan, Volkan Öten, Musa Öz, Seher Özkök, Onur Sakarya, Serkan Savaşeri, Sinem Sekmen, Nurten Sınırtaş, Süreyya Şahin, Ramazan Teknikel, Tümerkan Turna, Mehmet Akif Tutumlu, Yeprem Türk.

Süreyya ŞAHİN

Elimdeki cihaz, ışık hızında bir köprü kuruyor en uzak noktaya; ama ben, demirini kendi içine atmış bir gemiyim. Ekranlar parlıyor; binlerce dijital pencereden sızan soğuk mavi bir ışık, odamın duvarlarını hayalet gibi yalıyor. Herkes orada; herkes birilerine bağlı. Bir sosyal ağ matrisi içinde yüzüyoruz, ama dürüst olalım bu, kalabalık bir sığınakta tek başına oturmak gibi.

Bu yeni yalnızlık, titreşimi düşük frekans gibi; duyulmayan ama hep orada olan. Ve maalesef o eski, romantik, soylu yalnızlığın yerini aldı artık. Bu, algoritmaların mimarisinde planlanmış steril bir izolasyon. Bizi birbirimize en çok bağlayan şey, aynı zamanda en etkili yalıtım malzememiz oldu. Her "beğeni" bir onay fişi, her "yorum" anlık bir ses.

Ama işte o tıkırtı/ses sustuğunda, odamın sessizliği fiber optik bir boşluk gibi üzerime çöküyor...

Biz, parmak uçlarıyla konuşan bir nesil değildik. Ne ara böyle olduk anlamıyorum. Temasımız, cam bir yüzeye hapsolmuş, pikselleşmiş bir duygu/suzluk artık. Birinin sesindeki titreşim tınıyı, el sıkışmasındaki tereddüdü, bir bakışın ağırlığını okuyamıyoruz artık. Duyusal verilerimiz, veri merkezlerinde süzülüyor; sıkıştırılıyor, optimize ediliyor ve bize yüksek çözünürlüklü bir yanılsama olarak geri dönüyor.

Böylece benliğimiz daha geçirgen hale geliyor. Her an görünür olma zorunluluğu, içsel mahremiyetimizi buharlaştırıyor. Hayatlarımız birer sürekli yayın; birer canlı performans. Gösteri bittiğinde, sahneden inen oyuncunun yaşadığı o devasa boşluk kalıyor geriye. Kimse izlemezken kimiz biz? Kimse beğenmezken ne kadar varız?

Dijital yalnızlık, insanın kendi yankısına hapsoldüğü varoluşsal bir arıza. Fiziksel mesafeler erirken, ruhlarımız arasındaki soğuk geometri daha da keskinleşiyor. Bağlıyız ama bağlanmıyoruz. Paylaşıyoruz ama deneyimlemiyoruz. Görünürüz ama temas edemiyoruz.

Belki de bu, modern insanın yazgısı; kendi inşa ettiği ağda boğulmak. Kendini özgürleştirmek isterken, kendi gözetim odasının kapısını içerden kilitlemek. Teknolojik labirent büyüdükçe, sesimiz daha çok yankılanıyor ama acı olan yankımızı kendi sesimiz sanıyoruz.

Geç kalmış sayılmayız. O labirentin duvarları yüzlerce bildirim sesiyle örülmüş olsa da, çıkış yolu hâlâ aynı yerde duruyor; sessiz bir içe dönüşte. Telefonu/tableti kapatıp, hayatın filtresiz gürültüsünü duymaya cüret ettiğimiz an... Belki o an, gerçek temasa bir adım daha yaklaşıcağız.

AYNASIZ KÖYÜN KIZLARI

Suya heves düşürür
Nakışa düğüm
İpliğe diş
Tığa intihar

Okula gider
Greve gider
Kavgaya girer
Döner evine hep

Bacakları titrer
Yürürken bir
Sevişirken iki
Sonrası kan

Doğumda düşükte kan
Dayakta yorganda kan
Köyden taşar
Kentlere kan

Okur okur büyümeyiz
İşe girer işten çıkar
Fabrikalar derslikler
İşyan alanları kan

Teni yumuşacık
Karnı bohçacık
Annesi kızlıktan ırak
Babası kızıyla erkek

Kız dediğin hep ispat
Aynaya vursa yüzünü
Ayna vursa ona cam
Kendini tanıyamaz

İşyan yandığını bilmez
Cam sırlandığını
İş bilmez işlendiğini
El bilir el bilir

Aynasız köyün kızları
Kanamaktan baş kaldırırsa
Yüzünü köze indirse
Yeniden süret yazar

Dönmez olur bildiğine
Dilini dişine takar
Sesi su gibi akar
Canı dinlenir

Cemile ÇAKIR

DİLİ GEÇMİŞ ZAMAN

Karda kışta yol kıyısında yeşeren otlar
iyimserliğimin şiiri
Ama hep yağmur bekler,
bekler adımların altında ezilmemeyi
-anla beni, sev beni-

Gökyüzünde kararan bulutlar
yağmurun anası değil mi?
Ama taşır kanatlarında hüznü
karamsarlığımın şiirini
-anla beni, sev beni-

Bu çılgılık ve iç çekişler
Şimdi dili geçmiş zaman.
Yaşlı kadın suluyor çimleri.

12 Ekim 2025

Serap Aşlı ARAKLI

AŞK

Otuz beşimi devirir devirmez
sana başladım ey sevgili, şiire
sana başlamanın dünü değil gülü bu--
şiir en çok kalbi onarır ya
Cahit Sıtkı'yı daha çok sevmen için
gizli saklı onore edilmek bu

Paris'te bir melek edasıyla
Seine'e bakıp Paul Celan'a seslendiğimde
aşkın dört kanadını takmıştım gövdeme
buna rağmen ölüm de gelmişti aklıma nedense
ölümün güneşleri beyazdır öyle ya
kızlarımın erken ağaran saçları gibi
göğe bakıp gizli gizli ağlamak bu

Genç ve orta yaşlı şimdi ülkemdeyim
yaşam ağaçlarım kızlarım ve şiirlerim
tarih dahil her derse ben girmeliyim
dağ resmi çizmeliyim parktaki çocuklara
Türkiye'yi dönüp dönüp Dağlarca'dan dinlemek bu

Kalbim ve pergelim dahil her şeyim çıkınımda
varoluşumu haykırmak bu!

Madenler, 30 Ekim 2025

Osman Serhat ERKEKLİ

DÖRTLÜK

Yalvaç
Bilmez
His eder
Büyücü de öyle

RÜYADA YAZILAN BEYİT

Bir şiir nasıl kelepİR geliyorsa ışıktan
Yani kendinden geliyor demektir

BEYİT

Ölüme doğru içimizde bir şeyler büyüyor
Anne baba öksüzlüğü mesela

Musa ÖZ

ÇATISINA EVİN, GÖĞÜ KOYUYORDU SANKİ

Buğulanır sözcükler güney komşularından gelen rüzgârla

Çatısına evin, kiremit değil, göğü koyuyordu sanki
Buharlaşan hüznün buğusu asılıydı havada bir acemilik
gibi
Kırmızı mum yanarken yana kaymalı kırmızı örtüler

Kıtlık yıllarıydı, yoksulluk içindeydi Tanrılar bile

Ne zaman yorulsa anımsardı sofrasını ve yatağını

Eski bir giysi gibi duruyordu sonbahar üstünde kadının
Çok genişti ahmak gökyüzü, çok dardı ama aşka

Çarpabilir mi yüreğimiz bir şiirin yukarı imgesince

Gümüş bezeli ipekliler ve yeşim taşlarıdır örtüleri

Ballı çam sakızı sızardı çehresinde sanki kadının
Bütün aşk devinimlerini, o öğretmişti bana anadil öğretir
gibi
Topraktan, sudan ve taştan başka sözcük bilmezdi

Aralamaz dizlerini hiçbir gelincik, zorba bir arıya

Buğulanır sözcükler güney komşularından gelen rüzgârla

Nedendir o kadın, toprağı ve alfabeyi iyice öğrenmeme
Yaldızlı sözleridir şiir Merhamet Tanrı'sının

Söndürdü öfkesini çarpık yamuk bir gülümsemeyle

Ateşi tımar etmeli, ateşi kollamalı, ateş, aşkın da kaynağı
Onu görmek, havada ilk leyleği görmek kadar güzeldi

Eteklerini sıyırır, laflarını toplar gelirdi ocağın başına

HERKES ŞAPKASININ ALTINDA

Barış ERDOĞAN

Onun gideceğini biliyordum. Ama onunla giden sanki başka bir şeydi.

Hiçbir şapkanın altında ezilmedim.

Divânu Lugâti't-Türk'ün yayımlandığı dönem... XI. yy... Ocaktaki ateşin başından kalkarken yakınlarına, “Başsız börk, tatsız Türk olmaz.” diyen Kaşgarlı Mahmut'u başına geçirdiği “börk”üyle hayal ettim, zaman içinde o börkü bir köşeye bırakıp bırakmadığını bilemiyorum. Bildiğim şu ki insanoğlu çıplak düşünmüyor. İster börk deyin, ister papak deyin, başımızda bir keçe külah bulundurmamız gerekiyormuş geçmiş çağlarda. Alnın aklığına engel olur mu, hayır! Bir yol Uygur dönemi rüyası gördüm, erkekler süslü, kadınlar ise hotozlu şapkalarıyla çıkarlardı çadırlarından. Baki'nin tam beş yüz yıl sonra başında sarığıyla “börk”lü beyitler yazması beni hayrete düşürmüştü: “Saltanat tâcin giyen âlemde mağrûr olmasın/ Nice sultân börkün almıştır begüm bâd-ı hazân” (Bu dünyada saltanat tacını giyen mağrur olmasın. Sonbahar rüzgârı nice sultanın börkünü alıp gitmiştir beyim.) Canım Yunus, Baki'den üç asır önce taşı gedğine koymuştu: “Dervişlik olsaydı taç ile hırka ile/ Biz de alır idik, otuz kırka”

Yakın zamanlarda yaptığım tarihi yolculuklarda III. Selim ordusunda asker olan büyük büyükbabalarım Fas'tan getirilen fesle seferlere çıkmışlardı. Serpuş (başı örten, şapka) insanı tozdan topraktan, güneşten korumakla kalmıyordu, bir düşünce sistemini de sürüklüyordu. Düşünüyorum da Feshane-i Amire'de çalışanlar ne şanslı insanlar!

Bilmiyorum uzak diyarlara kanatlanıp gitmek isteğimden midir yoksa adalet dağıtmaya gönüllü neferlik yapmaya arzulu olduğumdan mıdır kovboy şapkalarına ayrı bir düşkünlüğüm var. Güven verir giysiler, giysilere ait ayrıntılar. Şapka dediğimiz nesne, baştayken şapkanın dışında bir nesnedir, vakarlı bir duruşun sembolüdür. Bir atkı, kruvaze bir ceket, bir mendil... İğneli kravatı da unutmayalım. ama ben nedense 1800'lü yıllara hevesli bir çobanım. Zaman içinde mustanglerden ehliştirdiğim atım, meşin kırıbacım ve Colt Paterson tabancamla ülke ülke gezinleseyim. Ülkemde adalet kavramı kaybolduğundan da böyle bir hevese kapıldım. Ekmeğimi Batı'da arayayım, işimi doğru yapayım. Temizlediğim her kanunsuzdan sonra kentin orta yerine çıkıp halkı selamlayayım. Yaptıklarım bir film şeridi gibi yavaş yavaş akarken hoparlörden tok bir ses duyulsun. Şerifin sesi: “Doğudan gelen kovboy şapkalı adam, adaleti sağladı ve akşam yurduna dönüyor.” Ha, ısrar olursa akşam bir meyhanede buzlu viskimi yudumlayıp gönül eğlendireyim. Hayaller katı bir meyveye benzer, avuçlarınızda yumuşatamıyorsanız beyninizdeki çekiçe kırın. İnsan hayal yüküdür.

Hayallerimden hemen uyanmayı da beceririm. Beyoğlu'na çıkıp kendime bir melon şapka aldım, hatıra olsun diye... Ev içinde takıp ayna karşısına geçerek “Ben kimim?” sorusu eşliğinde akşamı ettim. 80'lerdi, melon

şapkamı başıma geçirip benekli bir Amerikan atının sırtına atladım. Eyvah... Melon şapka (başkalı derbi şapkası der, desinler) hevesim attan düşmemle kursağımda kalmıştı. Hani şu hınzır Charlie Chaplin var ya sözde onda görüp heveslenmişim. Melonu biraz kavuna benzetirim, ki yanılmamışım. Melon'un yedi göbek geçmişine yolculuk yapmışım, “kavun” anlamına geliyormuş. Melon, Atatürk'ün başında çok heybetli duruyor, sanırım beni palyaço kılığına sokar. İlla kovboy şapkası. Tarih, Atatürk'ün yurt gezilerinde ilk Panama şapkasıyla çıktığını yazar, meraklıları çok yakıştığını söyler. Melon için John Wayne'a mektup yazdım, adres olarak Hollywood'u gösterdim. Mektubum iade edildi, üstünde de bir not: “Adresteki şahsın vefatı nedeniyle mektup sahibine teslim edilememiştir.”

Ya benim hevesim vefat edeli kaç yıl oldu ey okur? Daha fôtrden, kalpaktan, siperden, Panama şapkasından söz edecektim. Sarığı unuttum sanmayın ama İslam Ansiklopedisi'nin yaptığı sıralamayla “dağdağan, silme, burma, örfi, yûsufi, selîmî” gibi çeşitlerini kaleme alsam ciltler tutar.

Biz yakın zamana odaklanalım: Indiana Jones'un, Humphrey Bogart ve Al Capone'un fedora şapkaları Anadolu insanında “gangster”leri, “mafya”yı çağrıştırıracığı için toplumla tezat oluşturmayalım. Borsalino daha fiyakalıdır. Alaska'ya yolculuğa çıkarsam kendime bir uşanka (kulakları örten bir şapka) alıp öyle ölmeye yatacaktım. Yok sıcak diyarlarda at süreceksam Meksika şapkası. Firuze'm heves etse ona pillbox alacaktım. Gerçi milli bayramlarda cloche şapkayı –ki mavi ve kırmızısı başında çok hoş duruyor- ısrarımla kullanıyor. O da bana ne zaman İstanbul sözü etsem Orhon Murat Arıburnu'nun ve Oktay Rifat'ın şapkasından almamı ister. Yan yatmış bir fôtr denemem olmuştu, Ece Ayhan'a benzetilince şapkasızlığı tercih ettim. Bir gün adalara gidersek Sait Faik'i çağrıştıran bir fôtrü tercih ederim diyerek geçiştirdim. Okurlar bana kızmazın, Orhan Kemal'in başından hiç düşmeyen şapkası için emanet duran bir şapka havası bulurum. Ahmet Rasim'in fesine bir diyeceğim yok mu? Elbette var. Sanki başına bir beton blok indirilmiş. Sokağa çıktığı günlerde yaşına uygun şapkasını takan Hüseyin Rahmi'de Leonard Cohen havası bulurum. Bir şaire aslında en çok yakışanı Lenin'in ya da Ecevit'in taktığı kasketler. Nefret ettiğim şapka yok mudur? Nazi artıklarının miğferi. Börk ya da destar (fes vs) da ister misin? Allah göstermesin. Divan şairleri bir tür şapka ya da serpuş yerine “üşküf”ü, “arakiyye”yi şiirlerine boca ederler, meraklısı olmadığım için başka iklimlerde gezinirim. Acaba Tanpınar Doğu-Batı arasında gezinirken şapkaya hangi açıdan bakmıştır? Benim güzel şairim Rüştü Onur'un şapkasından sipariş vermek istiyorsanız şu iki dize hediye olsun: “Ben kendi halimde yaşarım/ Şapkamın altında.” Yılmaz Gruda'ya koştum, şairim bana bir şapka diye yalvardım, ağlamaklı bir sesle cevapladı: “Benim hiçbir zaman şapkam olmadı/ ne beyaz, ne kara/ sevmediğimden deyip geçiyorum.”

Hayal yurdundan dün gece döndüm. Meksika şapkamı kapıdan sığdıramadığım için dışarıya astım. İhtiyaç sahipleri kullanabilir. Oxford yakınlarındaki Darlington Malikanesi'ndeki uşak Stevens'in (Anthony Hopkins) şapkası başımda. Aman Tanrı'm, kim taktı başıma?

Ali Asker BARUT

GÖKYÜZÜ

Şiirde kelimeleri bulmuşsun
Çocuklara anlatmak için kuşu
Ama işte eksik bir şey
Cevabı çocukların yüzlerinde

İki kanadı, billur sesi, gölgeli gözleri
Böyle bakınca benziyor
Çocuklardaki kuş imgesine
Ama işte eksik bir şey
Cevabı çocukların gözlerinde

Kınalı göğsü rüzgâra göre
Dala, taş, havaya konmaya
Uygun tüyleri ve ayakları
Ama işte eksik bir şey
Cevabı çocukların sessizliğinde

Velhasılıkelam şair kardeşim
Güzel anlatmışsın doğru
Güzel çizmişsin çocuklara kuşu
Ama uçuşu için dilediğince
Unutmuşsun açık bir pencere
Ve geniş geniş bir gökyüzünü

Âba Müslim ÇELİK

RESSAM

ey yel,
oRmana acımı fısılda!
gülünün geç gelen bir
baharı emzirdiği
aşk buysa

İda dağı çözüverdi
tuvalden taşan
aşı boyalarını
yaylaların nazlı
yellerine el değme
mişti daha

Günalmış kardeş mi?
Sığardı hâl diliyle haBire
(k)ahir zamanın içine.
İlk bir çizgi çekip, göz
göz etmeseydi sinisini zaar
Tahtakuşlar Köyünde
ooy meriik
ooy merik
diye

Yeprem TÜRK

İHTİYARLIK

Anlayacağınız
Ölüm arifesinde
Nadasa kalmanın
Eşi yurdu yok

Bir şey istemez gönül
Toprak, sudan başka
Söylenmekse helâl

Nur ve ruh
Tahammül edemez bazen
Dünya sokağına
Ve yaşlılığın rengi
Bu şikâyetle gösterir kendini
Daima

Ve bize
Hiçbir şey
Eskisi gibi değil
Ekmeğin kokusu
Kulları çağıran hayat
..

Dediğim gibi
Biz kolay değişmeyiz
Biz rahman ve toprak neslinden
Eski dünyadanız

Bize
Gelirse bir nazar
O da öbür âlemden
Yaşlılığın konsepti:
Çayır, çimen, eren

Erkan KARA

AĞAÇ VE İNSAN

omuzları aşağı düşmüş bir insan
söğüt dalları gibiydi duran
dinletince yapraklarının sesini
ferahladı için
omuzlarını kaldırdı bir bir, rüzgâr

dalları aşağı sarkmış söğüt ağacı
bir insan gibiydi ağlayan
durup sarılınca gövdesine
içini dinledin
dindirdi gözyaşlarını, ağaç ve insan.

Ramazan TEKNİKEL

DERGİ ÇIKARAMAMAK

Şair Abdullah Nefes’le 2009’da bir şiir dergisi çıkarma tasarımız olmuştu. Dergi dört sayfa olacaktı, Ali Püsküllüoğlu’nun 1979 Ocak ayından başlayarak 24 sayı çıkardığı Yusufçuk dergisini örnek alacaktık. Dergiye henüz bir isim bulamamıştık, ancak Abdullah Nefes, Ali Püsküllüoğlu’nun eşini tanıdığını, Yusufçuk adını kullanmamız için izin isteyebileceğini söylemişti. Dergi konusunda epey yazıştık, çerçevesini çizdik. Kendisinin geniş bir edebiyat çevresi vardı, ilk sayıda yakın dostu Ataol Behramoğlu’ndan mutlaka bir şiir alacağını söyledi. Ancak sağlık sorunlarım nedeniyle oyunbozanlık önce benden kaynaklandı. Gerçi kendisinin de sağlığı pek yerinde değildi. Ne var ki bu dünyadan sonsuzluğa geçerek esas oyunbozanlığı kendisi yaptı.

BİR KİTAP İSMİ

Mahmut Turgut adını seksenli yılların başlarından beri bilirdim. 1977 Nisan ayında çıkmaya başlayan Türkiye Yazıları dergisinin yayınları arasında At Dağları Sırtından adlı bir şiir kitabı çıkmıştı. Bu kitap onun ilk ve tek şiir kitabı oldu, zira daha sonra şiiri bırakıp fotoğraf sanatçılığına yöneldi. O yıllarda kitabın çıktığını Türkiye Yazıları dergisinde okumuş ve bu ismi çok sevmiştim. Oysa kitabı okumadığım gibi Mahmut Turgut’u da tanıımıyordum. Ama kitap ismi yıllarca belleğinden çıkmadı. Onu ancak 2007’de Ankara’ya taşındıktan sonra tanıdım ve At Dağları Sırtından adını çok beğendiğimi ve yayımlandığı yıldan beri belleğimde olduğunu söyledim ve o günden sonra Konur’da veya bir etkinlikte ne zaman karşılaşsak, “Daha atamadın mı dağları sırtından” diye sordum ve her seferinde de, “Maalesef atamadım daha” dedi ve bazen de “Atacağa da benzemiyorum” diye ekledi. O kadar ki rastlaştığımızda çoğu kez bu soruyu soracağımı bildiğinden, daha ben sormadan, “Henüz daha atamadım dağları sırtından” derdi. Kırk yıl kadar sonra kitabın ikinci baskısını yaptı ve “Hâlâ atamadım dağları sırtından” diye imzaladı.

ROMAN KAHRAMANI

Emekli ilköğretim müfettişiyle Konur Sokak’taki Ormancı Kafe’de Cengiz Aytmatov’un romanları üzerine konuşurken: “Ben de görevimin ilk yıllarında beş yıl ilköğretim öğretmenliği yapmıştım. Benim ilk görev yaptığım köy de Öğretmen Duyşen’in görev yaptığı köy gibi olanaksızlıklar içinde bir köydü. Ben de aynı güçlüklerle karşılaşmıştım. Ne yazık ki benim Altınay gibi yükselen bir öğrencim olmadı...” deyince, “Ama o Öğretmen Duyşen’di, dedim, “bir büyük romanın kahramanı...”

KÜÇÜK BUZ KIRIĞI

Küçüğüm bilmediğiniz kadar
Küçüğüm bakkala gönderilecek kadar
Devasa yalanlarınızda yer mer tutamam
Bundan benim hatıra defterim karınca yuvalarından
Dallardan dallara zıplayan
Ve şarkısını söyleyen ağacın
Kirazları koparıp dostluklara takan zamanlardanım
Küçüğüm, bir riyanın cilasını anlayamam
Maskeler gülüşümü sıkır, gözyaşımı saklar
Onlarla bir türlü alışamam.
İmalarınızla yarışamam.
Bir buz pisti ya bu dünya
Ruhunla kayıp gidiyorsun malum manadan
Ben buzun kırılıp hayalin düştüğüyüm
Dünden ve yarından sonradan
Bilirim bundan ötürü soğuktur zaman
Buz tutar nefesin ve ciğerinde kelimenin yarasıdır zatürre
Ama iyidir, hakikati kırmak, kayıp gitmektense bilmeden,
bildiğiniz yere.

Sinem SEKMEN

KAN BAĞI

havadan taşan su taştan yontulan
ekmek uğruna
bir bir çekip çıkarıldı kardeşlerim
o koca kayaların karınlarından çekiçle
biz yine kan bağımıza inanalım iyisi mi
taşa toprağa inanalım
göller denizler süzülürken
aynı böbrekte birikmişiz kardeşlerim
havadan taşan su taştan yontulan
ekmek aşkına
beni bakire kayalar doğurmadı ama dut
ağaçları emzirdi
bülbul kuşlarıyla süt kardeş olduk iyi mi

biz iyisi mi gidelim kardeşlerim
terk edilmeye alışkındır mayıs böcekleri
mayıs böcekleri görmüş geçirmiş
gidelim...
şeytan otlarıyla kan bağımyı açıklayabilir mi
doğa ananın peşimizden
-durun, hepiniz kardeşsiniz!-
diye seslenmesi
giderayak
mayıs böcekleri de alacaklı çıktı iyi mi

beni çocuklarından ayırma toprak ana
eteğine senin olan saçlarımı
tırnaklarımı dökmüşüm
borcunu ödeyecek bir yetim sarmaşık
gibi gelmiş uzanmışım kucağına

Kaan Ramazan ÇAKALI

YANCI

Reçellik çileksin, manavda bulunmaz
Kara sinekler başından eksik olmaz
Bu adamdan sana sevgili olmaz
Ben şeker hastası olacak adam mıydım?

İni üst sokaktadır, başka yerde ikamet etmez
Kış olunca uykuya dalar, bala asla hayır demez
En şirini pandadır, bambudan başka tek lokma yemez
Ben ayı oynatacak adam mıydım?

Parklardan çocuk kaçırıp satar
Pideye dana yerine tek tırnaklı eti katar
Bakanlığın tağşiş listesinin en tepesinde hep o var
Ben vejetaryen olacak adam mıydım?

Vergi yüzüsüzüdür, devlet peşinde
Kâbe'nin örtüsünü çalmıştır, Araplar peşinde
Allah mürüvvetini de gösterebilir, sünneti var ayın on
beşinde
Ben sünnetçi olacak adam mıydım?

Organ mafyasıdır, böbreğini çalar
Görmez misin? Senin karşında ağzının suları akar
Yoksa katarakt mı oldun? Bildiğim iyi bir doktor var
Ben göz doktoru olacak adam mıydım?

Köprü altlarında sınava girmiş
Batakhanelerde yoklama vermiş
Halı sahada bile yedek kaleciymiş
Ben bu herfin yedeği olacak adam mıydım?

Ne Allah'ın emrini ne peygamberin kavlini bilir
Deveyi buldu mu havuduyla indirir
Bıraksam seni de tek lokmada midesine indirir
Ben rejim yapacak adam mıydım?

Üç korner sonrası kazandığım penaltıydım
Mangala attığım soslu yaprak kanatlarımdın
Hayatımdaki en kusursuz hatamdın
Ben bu hatayı yapacak adam mıydım?

Yeşilay'ı Tekel bayisi yapan genç girişimciyim
Kıçına tekme vurup sokağa attığın pofuduk kediyim
Senelerdir senden malulen emekliyim
Ben bu yaşta emekli olacak adam mıydım?

Af buyur ama dost acı söyler
Eğreti attır, buna binen tez iner
Canı yanan eşek gün gelir atı geçer
Ben eşek olacak adam mıydım?

Defter senindir, dilediğini yazarsın
Elbet bir gün kıymetimi anlarsın
Unutma, bensiz geçen günlerinde çok ağlarsın
Ben kaybedilecek adam mıydım?

Sen ona gidince kendi kendimi kütükten sildim
Fazlaymış fark ettim, ilk ismimden bir "a" harfini sildim
Kendimi kustum, kızılık şerbeti içtim
Ben bu zibidinin yancısı olacak adam mıydım?

Mehmet Akif TUTUMLU

ÇALAR SAAT

biraz çalıp
susmuşsun,
ben insan olurken
rüyaların içinde

minnettarım sana,
şu gerçeğe
saygı duyan
derin sessizliğine

Fatma ARAS

İÇİMDE KALAN YOL

Ne suya anlatabildim, ne ateşe sığabildim
sır gibi
şiir gibi
gözlerimden geldin geçtin
her şey sustu evrende...

Dal gibi duruyordun uzakta
yokluğuna sarılmıştım, görmedin
susunca çoğaldın
konuştukça eksildim
zamanı avuçlarıma aldım bakışlarına serdim.

Ay ışığı gibi sulara duruyordun
geceye değdi yüzüm
dalgaların ucuna sessizlik yerleşmişti.

Adını suya dedim, yüreğimde yer açtım
sır gibi
şiir gibi
gözlerimden geldin geçtin.

İçim ateş yak sigaranı.

Nevzat KONŞER

ANNEM

Uzaklara gönderdiğim
yaralı özne!

O sabah
bahçenin bile gözyaşlarını sildim ben
ağaçların saçlarını okşadım
toprağa uzanıp bir şeyler fısıldadım
teselli ettim evi!

ağladım sonsuza dalıp!

ölüm bir mektup içinde
boşluğa yollanan kokuymuş
gül solunca anladım!

2025'E 25 ÇENTİK

Hüseyin ALEMDAR

Değil halkım insanları, 2025'te şairler bile sanal ortamı sosyal medyayı avantaja dönüştürerek hızlı ve albenili tanıtımlar yapmak yanında bilgi ve becerilerini öne çekme anlamında da birbirleriyle yarıştılar. Yarış sever ve boş koşular dahil her koşulun insanı olmak isteyen şairleri anlamak zordur. Sezai Karakoç'un "Biz koşu bittikten sonra da koşan atlarız" dizesini tersinden anlamak günümüz şairlerinin süsü oldu işte. Nerde bir koşu var, nerde bir medyatik süslenme var, nerde bir yarışma var şairler orda. Nerdeyse yapay zekâ kodlamalarıyla başka kimliklere bile bürünecekler işin ayinesi(!) olup, kendi içinde ayini ceme dönüşebilen şair sayısı artık parmakla sayılacak kadar az maalesef! Demem o ki, 2025 yılı hem süslenmeler hem de kirlenmeler yılı oldu biraz da; olsun diyelim ve

Cemal Süreya'nın dizesini alınlık yaparak "insan süsü" diyelim kirlenmelere ve 2025'te şiir adına kendi adıma nelere "çentik" atmışım onlara geçelim. Her şeye rağmen pırupak olan şiirdir, şair değil! 2025'te olup bitene 25 çentik atsam da geçen her yıl ömürden,

5'in hatrına yirmi5'teyim, yirmibeşimde gibi--

1/ Şairler aynı zamanda heves insanıdır ya, Fazıl Hüsni Dağlarca'nın tabiriyle "Kötü Şiirler Antolojisi" de yapılsa orada bile adlarını ararlar. 2025'in ilk üç ayı birer geleneğe dönüşen çok başarılı iki şiir yıllığı olan Yeprem Türk ve Naci Bahtiyar çalışmalarını harmanlamakla, elekten geçirmekle geçti. Doğrusu her iki yıllığı İlhan Berk sevabı gibi imrenerek ve titizlikle masamda tuttum ben de. Her iki yıllıkta gözden kaçırdığım beş şairi sıraladığımda ortak adlardan biri olan Rıdvan Ardic'ta çakılıp kaldım, bir yerde heves ömrü uzun olan kendime benzettim bu şairi ve bir kez daha şiire sarıldım ibadete tutunur gibi. Gel de şimdi "heves" insanı olma!

2/ O yılın kasım ve aralık aylarında yayımlanan şiir kitapları arada kalır, aralık'a sıkışır ve pek o yıla ait olamazlar, bir sonraki yıla düşerler. İşte o kitaplardan biri olan *Araftan Aşka* (Çıra) bir ilkyapıtı ve ilkgençliğim gibiydi benim; politik ve poetik anlamda aynı kulvarda olmasak da. Günah-sevap arası Beyoğlu'ndan Üsküdar'a kaçırdığım gençliğimin kelimeleri dedim *Araftan Aşka*'daki şiirlere.

3/ Şiir ve şiir sağlığı hiçbir şeye benzemiyor. 2025'te bende iz bırakan beş şiir: Son Cinaslı İkilikler/Ramis Dara, Varoluş Ritimleri/İrfan Yıldız, Bir Aşk Doktrini/Muharrem Sönmez, Nar Palimpsesti/Hülya Özcan, Zürih Hancı Ben Yolcu/Enver Topaloğlu.

4/ Şairler bende en çok da ilkyapıtlarıyla yaşarlar, ne yapsam öldüremem onları; ki kendimi bile öldürememem *Toplanmış Sevgi Ölülere* aşkına. 2025'te bende "tehlikeli" ve uzun süre yaşayacak ilkyapıt "*Sütle Yazılmış Keder*" (Şeykitap); doğrusu şairi Murat Arsu'nun bundan sonra neler yazacağına dikkat kesileceğim.

5/ "Aile yılı" olarak ilan edilen yılda, evlilik oranları yüzde 25 düşerken boşanma oranları da aynı seviyelerdeydi; şiirimiz işe yerinde saydı denebilir. Yılı "şiir yılı" yapma çabama evliliğe "red" iki şiirle katkıda bulunmaya çalıştım; "Evliler Balayı" şiirimi yaşlılık günlüğüme taşımak isterim. Ah, beni

değil de orta yaş gençliğimi tef çalan kızlar arasında görenler olmuş!

6/ 2025'te yalnızlığımı çekildim, sadeliği tercih ettim. Sadeliklerinde saadet bulduğum şiir ağırlıklı beş dergi: *Akatalpa*, *Gargalak*, *Şehir*, *Yedi İklim*, *İskele*.

7/ Ailemizin şiir reisi Fazıl Hüsni Dağlarca'ya özenip kendime yüz yıl ömür biçsem biliyorum ki bu yüz yılın hepsinde şiir var olacak, ama ne fayda! Yer yer eleştirdiğim Enis Batur'u şimdilerde uzaktan uzaktan Dağlarca'nın yerine koymaya başladım: Bir "delta ve atlas" şiirleri şairi olan Batur'un giderek halka bütünleşmeye varan şiirlere de imza atması sevindirici. Hanemizin şairleri arasına onu da koymak zorundayım; değil mi ki beni allak bullak eden *Opera* ve *Opera*'lar sonrası ara şiirler toplamı *Ağır Su* (Minoa/Maçka) ile ters perende "Ters Poetica" bendeki şiir odalarının anahtarlarını yedekledi: "bir ada arıyor harflerim haritada,/enlemi boylamı kırmamın şiirlerim." Deltalar açmak, yeni atlaslar kurmak, şiir yataklarını genişletmek onun işi.

8/ 2025'te de "kalemşor" edasıyla üzerine koyarak şiir ve yazılarıyla takdiri hak eden beş kalem erbabı/m: Hüseyin Ferhad, Hüseyin Köse, Barış Erdoğan, Eyyüp Akyüz, Cengiz Şenol.

9/ Şiirin mutfağı elbette ki dergiler; yıllarca has şiirleri dergilerde aradım hep, buldum da: Bu bağlamda *Akatalpa* ile *Gargalak*'ı öne çekmek isterim. *Akatalpa* şiirleri yıllıklara göz kırparken, *Gargalak* şiirleri ise özenle seçilmiş şiirler olma özelliği taşıdı ta ilk sayıdan beri.

10/ Dergiler demişken, Rüştü Onur anısına Devrek'te çıkan ve İbrahim Tığ yönetiminde vücut bulan *Şehir* dergisi "bir kent dergisi" havasına bürünerek 175'inci sayıya ulaştı. Kendi şiirini geliştirme yolunda bir hayli yol kat eden Tığ, aynı zamanda *Şehir*'i de ileri seviyelere götürdü. Derginin son üç sayısında şiire daha bir ağırlık vererek yıllarını şiire adanmış üç şairin üç şiirine ilk sayfalarda yer açarak bir gelenek oluşturma çabasında göründü. Bu sayılarda yer alan Ayten Mutlu, Hüseyin Peker, Hüseyin Alemdar, İbrahim Tığ ve Serap Aslı Araklı şiirleri ustalık işi şiirlerdi.

11/ Çeviri şiir konusunda umarım yanılmıyorumdur; birkaç yıldır dergilerde yayımlanan çeviri şiir bahsinde çıta seviyesi düştü, bu düşüşü bu yıl daha bir hissetmiş oldum. Seviye zaafların ötesinde yaş almış çevirmenlerden yeni çevirilerin okuyamadığımız gibi Efe Murad adını zorlayacak yeni bir çevirmen de çıkıp gelmedi.

12/ En çok korktuğum şeylerden biri başıma gelmek üzere: "Yaş alma" sendromuna ben dahil şairlerimin hiçbiri yakalanmasa; her şairde bir İlhan Berk gençliği ölümsüzlük gibi dursa! Böyle dedim ama yaşıttım ve adaşım Hüseyin Atlansoy'un "21 Derste Şiir Nasıl Yazılır-II Zeytin" (İskele, Ağustos 2025) şiirindeki yaşamsal korku bedenime oturdu. 65 yaş üstü ücretsiz ulaşım kartı avantajını yakalayan bir şairde korkuyu beklemenin dezavantaj hali vukuu buluyor bir de! Yılın dizesi diyebileceğim hüznü berceste dizem ondan: "Kelimenin tashihi olur da olmaz kaderin tashihi!" Olmasın.

13/ Şiiri bilmem de kitaplarla tedavi olan hastalar var. Bir yılın şiir kitapları arasında şiir-sinema birlikteliğinde beni

DOĞAYA BAKMAK

herkes bir ağaca bakmalı
ayna diye
deniz açmış gökyüzü sofrasını
örneğin
dört ucundan tutmuş lodos

yaşama bağlayan şiir kitapları dersem özellikle Dilara Ayşe Akdeniz'in "*Sonsuzluğun Mavi Çiçeği*" demeliyim. Üç Renk ve sepya Theo Angelopoulos ve Kieslowski çiçekleri olup yaralarının üzerinde açtılar. Yıllarca neden şiir dediğim yerde aynı zamanda sinema dediğimi de anlamış oldum. 2025'in beş şiir kitabı öyleyse: *Sonuna Yetiştığım Şarkılar*/Hüseyin Köse (Ayrıntı), *Dağ Resmi*/Serap Aslı Araklı (Pikaresk), *Sonsuzluğun Mavi Çiçeği*/Dilara Ayşe Akdeniz (Muhit), *Gülden Geliyorum*/Erkan Kara (Artshop), *Şarkısı Lirik*/İlhan Kemal (Şeykitap).

14/ Tam burada antrparantez "Gülden Geliyorum" demeliyim bir kez daha, Behçet Necatigil duyarlılığıyla. Gül imgesinin hiçbir zaman eskimeyeceğini, hatta tematik bir kitapla işlendikçe gül bahçesine dönüşeceğinin kanıtı bir kitap bu; şiirsel diliyle ve naif kurgusuyla. Şiiri aynı zamanda "nar makamı" yapmak Erkan Kara hüneri olsa gerek: "nerden geliyorsun dediklerinde/gülden geliyorum demeyi seviyorum/hep bahçeyi tanıdıkça bul!"

15/ Cahit Külebi hanemizin beş şiirinden biri olan "İstanbul" şiirinde "Unutmak, unutmak, unutmak" der. Keşke şairler hiç unutulmasa, hep hatırlansa. Vasiyetleri olmasa da hayatta olmayan tüm şairler adına birer şiir ödülü konsa, sonsuza dek yaşasalar. Doğumunun 100. yılında beş ayrı dergide kapak ya da dosya olarak hatırlanan Atilla İlhan'ın bundan sonraki yıllarda da aynı vefa duygusuyla unutulmaması dileğim. Adına konulan şiir ödülüne rağmen 100. yaşında hiç hatırlanmayan M. Sunullah Arısoy hüznümü kimseye anlatamam. Hatırlanmak da unutulmak da bu olsa gerek!

16/ Sadece Bursa çıkışlı dergilere bakmak yetmez, hangi şehri sırtlayıp gelen dergi olursa olsun sayfalarında Metin Güven, İhsan Üren, Hüseyin Avni Cinozoğlu adları geçmiyorsa o dergiler hüznün veriyor bana, elde değil!

17/ Her kitabı yer yer ustalık izleri taşısa da her yeni kitabı "ilk yapıt" heyecanı taşıyor Burak Tokcan'ın; iyi ki de o heyecanı hiçbir zaman yitirmiyor, yoksa şiiri de yitirir, biçare kalır. Yeni kitabı "*Renksiz Aşklar Coğrafyası*" (Pikaresk) da gösteriyor ki şiire ait olmanın hazzı yaşama katılmak aynı zamanda. Renk renk, ilmek ilmek poetik dizelerle kendi coğrafyasını dokuyor olması takdiri hak ediyor.

18/ Her derginin en az iki sayfası "Anmalık-Mektup" olsa, oradaki sepya şiirde kalakalsam; internet çağında bile defterler hep olsa, mektuplar yazılsa, ağlamasak.

Behçet Necatigil'in Gülten Akin'a Mektup'unu (*Gargalak*, Eylül-Ekim 2025) "içte yaşamak" tadında şiire yeni başlamış birine son satırına dek okusam, Alucra da görmüş biri gibi!

19/ Şiir hem anlamda hem de anlamsızlıkta gizli; başlarda toplumcu şiirin etkisiyle anlamsız şiirlere mesafeliydim. Sonraki yıllarda İkinci Yeni şairleri öyle bir allak bullak ettiler ki beni -özellikle *Perçemli Sokak* ve İlhan Berk- "anlamsızlık"ta çiçek açan şiir her şeyim oldu. 2025'in sürpriz dergilerinden biri Anlam adıyla çıkagelince ister istemez gençlik yıllarıma gittim. Hilmi Yavuz'la yapılmış kısa söyleşiden bir kanı edindim kendime: "Ben, sadece kendi şiirim için değil genel olarak tüm sanatların elitist olduğu kanısındayım."

20/ Gazetelerin kendileri basılma zorluğu yaşarken kitap eklerinin çıkmaması ya da sayfa sayısını azaltmaları normal. Her şeye rağmen *Cumhuriyet* ve *Cumhuriyet Kitap* çıkmalı

ama; çıkmamaları cumhuriyetin son bulması demek. Eskiden gazetenin kendisinde ve ekte "Ayın Şiiri" sayfası yapıldı, o bile şiirin nabzının tutulduğu bir sayfaydı, gerekliydi. Gazeteden vazgeçtik, *Cumhuriyet Kitap*'ta ara ara değil de her sayıda o yılın şiir kitaplarının en az ikisi tanıtılmalı bence. Ciddi tanıtımlarda şiir çok arkalara itildi maalesef.

21/ Tekrar değilse, bir kez daha *Şarkısı Lirik* ve İlhan Kemal demek istedim: Şiir birikimiyle ve kendine has poetik dokunuşlarla uzun soluklu şiirler yazma çabası içinde olan Kemal'in şiirleri lirik olduğu kadar otobiyografik de; kendini hemencek ele vermese de dolambaçlı yollarla duyurması kendine özgü: "Kalbim, mahcubum sana! Beni bağışlama/Ayrılıklar olsa bir yolunu bulur geri dönerdim/Küstüğüm günlerle çok barıştım bir çiçek karşılığı". Öyle ya, her şiir her hüznün bir çiçek karşılığı!

22/ Kâzım Koyuncu'm gitti gideli "şiir ceketli" ezgi insanlarımızın vedaları acayip dokunur bana, birer şiir borçlanırım her birine: Edip Akbayram, Volkan Konak, İlhan Şeşen, Banu (Kırbağ) ki, dörtteki beş tutuk bıçak her biri, içimde!

23/ Yaşamı, şiiri ve sinemayı imlediği için 7 rakamına tutkuyla bağlıyım öteden beri. Bu bağlılığımı bir dergiyle ilişkilendirmemin adresidir *Yedi İklim*; yeni adlar yedi adalar ararım orda, bulurum da. Dosya konusu şairlere baktığımda ise farklı bir bakış açısı görürüm *Yedi İklim*'de; Ali Günvar ve Kâmil Eşfak Berki dosyaları doluluğu yanında değerleri yerli yerine koyma çabasıdır aynı zamanda.

24/ Şairlerin izini sürmek gizli ve gizemli şiirdir bende: Ne zamandır yayıncısı da olduğum Koray Feyiz'in izini sürüyordum; yıl içinde bir soruşturma dosyasına katkı sundu sanırım? Ama ben Feyiz'in yeni şiirlerle dönmesini bekliyordum. Keşke şiiriyle yaptığı bu dönüş bir derginin "veda" sayısına denk gelmeseydi. Hüznün çatalı bu olsa gerek: 140'ıncı sayıyla birlikte okurlarına veda eden Sincan İstasyonu'nun son sayısında Koray Feyiz de var; küskünlükleri bir tarafa bırakıp şiire ve dergilere döndüğünü var sayalım.

25/ Bu yıl da, çok istememe rağmen şiirlerine dergilerde rastlayamadığım beş şair: Mehmet Taner, Nurullah Can, Turgay Nar, Kübra Parmaksızoğlu, Çağdaş Keçeci. Biliyor ve anlıyorum ki, kendilerine çekildikleri inzivada (adada) şiirsiz değillerdir. Ah, yalnızlıkta öğlen bile bitmiyor, bir bilseler.

Bir yıl daha biterken yazmanın ve hüznün elifli güzelliği hiçbir şeyde yok. Şiir adına, bu yıl da göğe giyinik atlamaya bir anlam aradım!

Yokilçe Gebze, 31 Ekim 2025

ERGONOMİDEN ŞİİRE VE ŞAİRE...

Hasan EFE

Ergonomi terimi Oxford Sözlüğünde *işbilimsel* olarak yer alır. Yunanca olan *ergonomi*; ergo / nomos sözcüklerinin birleşimiyle oluşur. Ergo – iş; nomos – yasa: *ergonomi*...

İş - işleyiş yasa ve kuralları anlamlarında kullanılır.

Günümüzde bazı kaynaklar ergonomiye farklı yaklaşımla da temelinde bir *işin ortamı çıkma sürecindeki iş ortamı ve işliklerde yer alanların ilişkileri* üzerinde durur.

Bazı yaklaşımlar *insanın (çalışan-üreten) fiziksel, biyolojik, psikolojik ve sosyal özellikleri ele alınarak, onun üretim araç-gereçleri (çevre ve makine) ile uyumunu doğal ve teknik olarak araştırıp geliştirme çalışmaları* şeklinde görür.

Bu kavramı biraz daha açarsak, *insanın güvenli, verimli, konforlu ve etkili üretimi için, sistemin yani işliğin (iş yeri, atölye, ofis, fabrika, vb) buradaki araç - gereçlerin, görev paylaşımı ve çevre düzeniyle insan davranışlarının yanı sıra bunların yeteneklerini, ayrıca diğer özellikleriyle ilgili bilgi ve sınırları öğrenme, uygulama alanı* olarak ele alabiliriz.

Kısaca iyi bir ürün için *üretenlerin ve üretim ortamının* bilimsel olarak incelenmesidir.

Ergonomi son yirmi otuz yıl içinde yavaş yavaş gelişen bir bilimdir.

Biz bu terimi bilimden ödünç alarak *şair* ve *şiiir* üzerinde kısa bir gezinti yapalım.

Ergonomi konuları çok geniş olduğu için sadece ilgi alanımızla yetineceğiz.

Bunlar arasındaki bakışımız; zihinsel iş ağırlığı, kara verme, becerili performans, çalışanın karar güvenilirliği, stres yükü ve sistemle ilgili beceriler kazanma şeklindeki yaklaşımlardır.

Öte yandan ergonominin tehlikeli yanları da vardır. Örneğin çalışanda yaralanmanın (duygusal-bedensel) yanı sıra fiziksel ve çevresel faktörlerden ayrı hukuksal ve etik sorunlar yer alabilir.

Bir şiirin oluşmasında yukarıda belirtilen unsurların çoğu metnin bütününe kapsar. Buna Nazım Hikmet şiiri ile bakalım.

Ergonomik bir yaklaşımla onun işliğı (üretim yeri-fabrikası) sömürge ülkeler ve Türkiye’dir.

Nazım Hikmet kendi asal işliğinin (Türkiye) içinde farklı işliklerde (İstanbul, Bursa Cezaevi, Çankırı Cezaevi...) de ürün vermiş, yani şiirler yazmıştır.

Yatar Bursa Kalesinde

Sevdaınız komünisttir,
On yıldan beri hapistir,
Yatar Bursa kalesinde.

Memleket toprağındadır kökü,
Bedrettin gibi taşır yükü,
Yatar Bursa kalesinde.

Yüreği delinip batmadan,
şarkısı tükenip bitmeden,
cennetini kaybetmeden,
yatar Bursa kalesinde.

Nazım Hikmet - 1947 (nazimhikmet.fisek.com.tr)

Bu şiirde, çalışanda yani şairde içsel yaralanma ya da fiziksel ve çevresel faktörlerin yanı sıra hukuksal ve etik sorunların öne çıktığı bir durum açıkça görülebiliyor.

Öte yandan Nazım, sürgün yıllarındaysa Moskova’da üretmiştir şiirlerini. Bu sürgün durumu başlı başına bir

sorundur. Onun, “*zihinsel iş ağırlığı, kara verme, becerili performansı, karar güvenilirliği, stres yükü ve sistemle ilgili becerileri, sistem tasarımıyla bağlantılı beceri kazanma şeklindeki yaklaşımları,*” ürünlerinde/ şiirlerinde belirgin olarak görülebilir.

Özlemine çektiği yılların gelmesi için umutlanır, okurunu da umutlandırır ‘Hürriyet Kavgası’ şiirinde,

Hürriyet Kavgası

Yine kitapları, türküler, bayraklarıyla geldiler,
dalga dalga aydınlık oldular,
yürüdüler karanlığın üstüne.
Meydanları zaptettiler yine.

Beyazıt/’ta şehit düşen
silkinip kalktı kabrinden,
ve elinde bir güneş gibi taşıyıp yarasını
yıktı Şahmeran/’ın mağarasını.

Daha gün o gün değil, derlenip dürülmesin bayraklar.
Dinleyin, duyduğunuz çakalların uyumasıdır.
Safları sıklaştıran çocuklar,
bu kavga faşizme karşı, bu kavga hürriyet kavgasıdır.

Nazım Hikmet (Şiirce. <http://siir.me>)

Şair, şiirinde işliğinin (ülke, kent, fabrika, okul, üretim yeri) içinde bulunduğu durum ile ilgili bir kesitin tespitini gerçekleştiriyor. Etken bir yaklaşımla hürriyetin tehlikede olduğunu belirtiyor.

Burada şairin duygu durumu ve yukarıda belirttiğimiz şu özellikleri görebiliyoruz, “*insanın güvenli, verimli, konforlu ve etkili üretimi için, sistemin yani işliğin (iş yeri, okul, atölye, ofis, fabrika, vb) ve buradaki araç - gereçlerin, görev paylaşımı; çevre düzeniyle insan davranışlarının yanı sıra bunların yeteneklerini ayrıca diğer özellikleriyle ilgili bilgi ve sınırları öğrenme ve uygulama.*”

Burada bir başka deyişle hem *üretenin* (şairin) hem de *sistemin* iç içe girmiş özellikleriyle bir ergonomik durum kendini gösteriyor diyebiliriz.

Gülsüm Işıldar’ın **Benim Irmaklarım** şiirinin ilk bölümündeki alıntı...

“Akşama birkaç adım kala
Külhanbey caddeler kesiyor cezamı,
Morarmış parmakları
Terlikten fırlayan bir çocuk
Yara bandı uzattıyor
Bilmeden kalbimi kanattığını,
Utaniyorum eğilip almaya,
Kâkülümün kepengini indirirken
Alnıma ...”

(Akatalpa, sayı 307, Temmuz 2025)

Burada işliğin yani ürünün (şiirin oluşumu) gerçekleştiği ortam, sistem bütünlüğünde düşünüldüğünde, üretici (şair) üzerinde birçok etki yaratıyor. Yine yukarıda değinilen “*zihinsel iş ağırlığı, kara verme, becerili performans, çalışanın karar güvenilirliği, stres yükü ve sistemle ilgili beceriler kazanma, sistem tasarımıyla bağlantılı beceri kazanma şeklinde*” bir görüntü ortaya çıkıyor.

Sonuçta *işbilimsel* bir kavram olan ergonominin şiir ve şair üzerinde de işlevselleştiği söylenebilir.

Gülçin Yağmur AKBULUT

YANGIN

Nesli unutulmuş
bir Leyla'yım
yüzyıla numune kalan

Tomurun çiçek haliyim
dağların zirvesinde
yedi renge yayılan

Çölü tenine giyen
Mecnun gelsin aklınıza
aşkı böyle anlayın

Hayatın değirmeninde
o yangın sürüyor hâlâ
ah vah ile geçen
ömrünüze bir bakın!

Dökün nefreti eteklerinize
denizin saçlarıyla yıkansın
güneşin gözleriyle
doğsun barışa

Ömrünüze demir atan
pası kelepçeleri sökün
gülümsesin sevda

Öztekin DÜZGÜN

DAYANDIK AMA

Kendimizi
ipe mandallanmış elbise gibi bulduk
dayandık ama kendimizce de olsa,
rüsva etmedik seni.

Yan yana düştük de konuştuk düştük de konuştuk
bel de büktük kulak da çektik
son zamanlarda en çok söylediğimiz cümle
“Hepimiz boşanmış insanlarız”.

Yan yana düştük de içtik
mağaramızdan hikâyeler getirdik sofraya,
karnı davul kediler yürüyordu sokaklarda
yük gemileri de aynı şekilde denizde.
Ben yine Martin Eden saplantımı sınıyordum,
çocuk armuttan düşmüştü, değil değil erikten.
Diğerinin kovanında arı ölüleri birikmiş,
çiçek kalmamış meğer konacak, su kalmamış.

Yan yana düştük de öpüştük düştük de öpüştük
mevsimi geldi, ırmak ses çıkırdı
gökyüzü berrak, çiçekler renkli
çatlaklarım su taşı, bu gönül sana balçıklanır
sen bir damla taşırsın toprağa, bu bahçe renk köpürür.

Son zamanlarda tekrar düşündüğüm şair,
kendimizce de olsa dayandık, rüsva etmedik seni.

Atnan BAŞKESEN

ORADA BİRAZ BEN BİRAZ HIÇLIK

Zamanın paslı ağzında kaldım
Bir zamanlar gideceğime inanmıştım
şimdi her istikamet içimdeki boşluğu taşır
Bir ben kalmıştım diğerleri gitmiş
Kışın sessizliğine yuva yapmış gibiyim
Orada biraz ben biraz hiçlik

Şehir bir mezar gibi kokuyor bu gece
Ben mi kaldım
Yoksa bekleyiş mi benden arta kalan
Kerdime dönmekten korkuyorum

Kimse çağırmadı beni ama geldim
Kendi hüznümün çağrısıyla
Biraz gelmiştim biraz gelmemiş
Sanki çoktan oradaydım ya da çok uzakta
Bir ben kalmıştım diğerleri gitmiş
Orada biraz ben biraz hiçlik

Yalnızlık ince bir perde
Ardındaki yüzü giyindim bu gece
Küçük bir harf gibiydim
Cümlemin sonundan düşen
Biri kalemini kaldırdı
Bitmemiş bir anlamla

Bir ben kalmıştım diğerleri gitmiş
Orada biraz ben biraz hiçlik

Gülsüm IŞILDAR

FARKIN FARKINDALIĞI

Anladım, farkın farkındalığına savruldukça
Bir tarih, bir coğrafya geçiyor aramızdan
Geçiyor ama ölmüyor anıların kanatlarından,
Yaralarım dar gelen bıçaklar büyütüyorum
Çığlığın peşine düşmüş bir uçurum gibi
Yanılırlara sarılarak büyütüyorum kendimi...

Anladım, vefa ayağın ize bağlılığıymış
Uzakları yükledikçe gözlerine anladım
Her harf kendi cümlesine yara,
Gecenin tezgâhında ağarırken
Düşlerime bağlı zaman cesetleri
Her sabah yeniden doğuruyorum kendimi.

Ah, soru sormanın mümkün olmadığı haklılık
Ah, sızılarım gömdüğüm şiirlerin
Cam kesiği anılarda dolaşan bilekleri
Ah, rügan gecelerde kızılık şerbetiyle
Rehin alınan gençliğimin
Uçuruma büyüyen çiçekleri...

Dünya sen gideli pek değişmedi yine
Hayatın yırtığını dikemeyen iğnenin
Tek hayali empati özürlü çuvaldız,
Kadınlar yine ansızın kayboluyor
Erkekler, yine sabah olunca çekip gidiyor...

Emin ORHAN

Sevimsizliğin içindeki bir damla sevgi, beslenip büyütülürse deryaya dönüşüyor. İçinizdeki o görünmeyip hissedilen titreşimler katlana büküle sarıveriyor sizi.

Benim için böyle!

İnce İbrahim da böyle hisseder miydi bilmiyorum.

Üç dört yıl önce boş boş dolanırken Bakanlıklar'dan Kuşulu Park'a çıkmıştım.

Çıkmıştım diyorum, çünkü amaçsız ve isteksizlik belleğinizin diplerinde kalan yaşanmamışlıkları önünüze koyuverir. Sizi bir gün alıp yarım bırakılan işlerin, gezilememiş yolların, konuşulamamış konuların içine çekiverir.

Benim de kendimi Kuşulu Park'ta bulmam böyle olmalı.

Bunun altındaki bastırılmış ya da ertelenmiş duygu nedir bilemiyorum, ama bugün oradayım.

Yıllar önce Türk Dil Kurumu'na gider gelirim. Ara sokaklara girip çıkar, Kuşulu Park ya da bahçeli alanlarda soluklandıktan sonra elimdeki Türk Dili dergisi ile içimdeki sevgi damlacığını büyütürdüm. Günler tatlı aralıklarla birbirlerine ulanırken dergideki bütün yazıları okuyunca biraz daha çoğalırdım. Kitap tanıtımları, denemeler, şiirler, öyküler...

O koca binada Ali Püsküllüoğlu, Mustafa Şerif Onaran, Oktay Akbal, Cahit Külebi... gibi değerli adlar benim için ince titreşimin güçlü dalga boylarıydı.

Türk Dil Kurumu'na uğramayalı yıllar olsa da yolum yine düşer arada.

Bu kez Kuşulu Park'a vardığımda sık karşılaştığım İnce İbrahim'i göremedim.

Bakanlıklar'dan yukarı doğru ağarken o küçücük sevgi damlacığının sicim sicim yittiğini hissettim.

Her gördüğümde aynı yerde bulduğum İnce İbrahim yoktu.

Oysa ben onunla görüşüp konuşmak, birkaç edebiyat dergisindeki yazılar üzerine ve güncel politikadan söz etmek için gitmemiştim.

Buradaki ağaç dallarından düşen yapraklar bir yaşamın sonunu anımsatmakla kalmıyor, hava boğuyordu beni. Zihnimdeki bir olumsuzluk her nefeste binler, on binlerce karamsarlığa dönüşüyordu.

Zihnimde hep İnce İbrahim!

Beni niçin bu kadar sarıp sarmaladı bu beyefendi?

Belki bilinçaltım çekti beni buraya.

Onunla ilk karşılaşmamızda epey itici gelmişti bana. İticiliğinden öte kaba ve ruhsuz! Onun üzerinde birbiriyle uyumsuz giysiler, eprimiş, yenleri yıpranmış, orantısız ilikler, bir biçimde genişlemiş montunun içinde bostan korkuluğu gibi duruyordu İnce İbrahim Kuşulu Park'taki köşesinde.

Gözüm ister istemez arada takılıyordu bu uyumsuz beyefendiye!

Göz göze gelmemek için hep yan gözle izliyor, bana bakmadığını fark ettiğimde gözlerimi onun üzerinde gezdiriyordum. Tam böyle bir anda elinde bir Varlık, montunun sağ cebinde Cumhuriyet gazetesini gördüm.

O an zihnimdeki bütün olumsuzlukların yarından çoğu silinip yok oldu. Ona dikkatle bakmam beni rahatsız etse de o, bundan hoşnut olmuştu. Gözlerime dikkatle bakıp başımı eğerek incecik bir selam verdi. Ben de bu incecik selamı alıp

BUN ZUL / NEDEN

ah, dur durak bilmeyen bitmeyen bun zûl!
yedekat yaşlı yerler'i ve yaşlı gökler'i aştı
yedekat yaşlı yerler'i gökler'i nasıl dağıttı
yaktı insan'ı o masum yurtları ve yuvaları
ve insan'ın biteviye umarlı aydınlık sanılı
'barış esen umu dolu o soylu öz' masalını

neden? bu körsürü sessizliği(nde) çoğalan
kadim kincilerce ateşi durmadan harlanan
yokolası! yaban insan tarihi'nin yüzkarası
sefil efendilerce ayakta alkışlanan bun zul!

biraz kalınlaştırarak karşılık verdim. Aramızda üç adım ya var, ya yok.

Nazik bir kıpırdanmayla cebindeki Cumhuriyet'i aldı. İçindeki kitap ekini bana uzattı, "Bu haftanın kitaplar ve yazılarını belki merak edersiniz," dedi. Onun bu inceliği karşısında içimdeki utanç, ön yargı beni boğmaya başladı.

Yanıtlayacak bir söz bile bulamadım, "Sağ olun, biraz sonra kalkacağım," dememe karşın, "Olsun, evde okursunuz, ben okudum," dedi.

Kitap ekini alıp teşekkür ettim.

Adının İbrahim olduğunu kendi söylememişti.

Onu da ben oluşturdum zihnimde. Evde kitap ekini okurken ikinci sayfanın sağ alt köşesinde özenli bir dolma kalem ile yazılmış bir nottan çıkardım. Adı İbrahim'miş, ama 50-60'lı yılların el yazısı. Harfler birbirine girik olduğundan ben İbrahim olarak okumuştum.

O günden bugüne dek zihnimin oluşturduğu *İnce İbrahim* ile haftanın belli günleri önceden bir plan, program yapmadan; haberleşmeden burada buluşur, aylık edebiyat dergilerinden, politikadan, yaşam ve toplum sorunlarından öne çıkan konular üzerinde konuşuruz.

Bugün İnce İbrahim yok!

Tatsız tutsuz bir gün oldu benim için.

Yüreğim buğulanıp burkuldu. Etraftaki hiçbir şeyin görüntüsü net değil. Evdekiler de fark etmiş olmalı ki oğlum, "Baba bugün İnce İbrahim'i görememiş olmalısın," diyerek gönlümü almaya çalıştı.

İki üç gün sonra yine gittim...

Kuşulu Park'taki o köşe boştu.

Bugün de gelmedi İnce İbrahim!

Hiç tanımadığım, kim olduğunu bilmediğim, neler yapıp nasıl yaşadığından haberimin olmadığı biri... Onun bu inceliği, benim içimde nasıl çoğalmıştı hala anlayabilmiş değilim!

Yıllar sonra yakaladığım sevgi, saygı, incelik ve dürüstlüğü birden kaybetmenin derin üzüntüsü içinde ağlamaya başladım.

Hem de hıçkırık hıçkırık.

Gelip geçenlerin anlamsız anlamsız yüzüne bakanlarını aldırış etmeden içimdeki önyargı, kibir, kendini beğenmişlik, küçümseme... duyguları kaldırımlardan sokak, cadde ve bulvarlardan Bakanlıklar, Kızılay ve Sıhhiye'ye kadar uzandı.

YALNIZLIK ARYASI / RÛZİGÂR

Masmavi esintilerin yalnızlığına sür beni ey rûzigâr
 Çatırdasın düşes topukların incelen ökçelerinde
 karanfiller
 İslensin kirpiğinin çiyyinde güneşler
 Fıskırsın sürmelerinden hayallerin cıvıltılar
 Yansın gelincik ışımarı süzülen koynun alacasında
 tomurcuklar
 Tan suyu gelsin emziğinde ay kız
 Baharlar üflesin safır zuhur soluğundan nehirler
 Körpe pericikler deltasında ak gönlün
 Eğsin yüzüne saçlarını
 gök gümüş yeleli denizlerin çalkantısında
 geçişlerine taransın
 Aralсын yelpazesini arkaya kadar ölüşlerin
 Değgilerinden kucağına ela kuşlarını düşürsün
 Ayakları berrak sığlarda
 Vişne çürüğü baloncuklar uçursun çağlayanlarının
 ucundan
 Omuzlarına silkenmiş yasemin yapraklarından bir şal
 Yok düğümlerinden çözölsün kuşağının
 Çim biten göğsün yanlara yatan nefesine takılsın
 Kopsun sinelerinden kiraz çiçekleri ağlayan suyun
 Yosun okşayan akışlarında incelen belin
 çığlıklarına karışsın
 Tutuşsun şakayıklar
 halayıklar
 Bansın sustuğum yerlerine yıldızlar
 Dinmek bilmeyen bu rüyadan uyanmasın sevdâ
 Sar/hoşluğunda kalsın
 Sızsın koyaklarıma boşluklarımda kaybolsun
 Sen, sen ey rûzigâr giderken dokunuşlarından
 köpük köpük kristallerin
 Sessizce kanatlarına bırak beni s/onsuzluğun!

Kalender DURUKAN**YARALI KUŞLAR**

hiç geçmeyecek bir devlet yarasıdır
 annem dil bilmez iz bilmez
 ağzıyla kuş tutsa yaranmaz devlet

 ezelden kırıgın olduğum babam
 oğlunun yarasını görmez
 görmez de gider kanar kör bir sofuya

 tanımaz ezelden kırıgın olduğum babam
 ağzımın içinde dal toplamış yaralı kuşları

 şimdi yeniden doğursa beni annem
 devlet verse yeniden hükümsüz bir kimlik
 gider ağzımla devlet kurar, kuş vurmam

LEŞ

rüzgârın saçı yok, çünkü rüzgâr esiyor
 bu gece yer fıskıran ölüme adını yanlış yazıyorum
 ateşle suyu karıştırıyorum düğümleiyor sesimle
 şubatları hep kar yağıyor ısınmak için mezara giriyorum
 sonra bırakınız ve bir kedi iki köpek yavrusu kahyor
 yanımda

toprağın altında anneme koşuyorum, sevgilim kayboluyor
 bir arkadaşım vardı şimdi o an aklıma bir şey gelmiyor
 susuyorum atlılar geçiyor bazıları nasıl yarışıyor
 en çok öterek ve masum
 biliyorum bu değil, insan biraz daha utanç içinde yaşıyor
 belki

yarın kuşlar geliyor buraya ve onları ölümler karşılayacak
 masal gibi rüyaların tersi çıkıyor şiir iyi değil bu çağda
 çünkü artık hiç kimse iyi ölmüyor, sözkonusu Yunus adlı
 çocuksa kışayazında sözcüklerin arasında yapayalnız

taşa sesleniyorum ağırlığı geri çekiliyor, korku nasıl bir şey
 öğreniyor gözlerim
 şubatları hep böyle hatırlıyorum ben sesinde bir çatlama var
 sevgilim
 şiddet içeriyor belki bu şiir ama yine de seni seviyorum

ölü üzerindeki mavi giysileri unutuyorum artık
 böcekler ve arılar ve diğer ayrıştırıcılara leş oluyor bedenim
 sadece uzayan tırnaklarım kalıyor geriye ve dişlerim
 şubatları bunun için hiç sevmiyorum ölümleri

çünkü ölüm en uzun ayrılık, şubatların çok kısa sürüyor
 matem

Muzaffer DEVELİ**NUR**

çırpınmadan ölmüş nur
 yatağında sessizce ve taze bir çiçek iken
 düğün ve cenaze
 ankara'da

boğuk
 hava
 mezar taşı kadar soğuk
 bir sabah

eyvah ki ne eyvah
 kızılırmak yüzünü saklamış vedasında
 kapısının önündeki ayakkabısı siyah

yarım kalanların hikâyesini kim biliyor
 kim tamamlıyor hayatlarını

hiç bozulmamış yatak
 çırpınmadan ölmüş nur
 sessizce yırtılmış bir tül
 ne duvak ne kefen

BURSA FLANÖRÜ, 5

Ramis DARA

Hem zehir hem panzehir. Ağaçların otların kuşların uzantısı o. İnsan. Onsuz olmuyor.

Güneşli kaldırımda yürürken mevsim meyvelerinden Trabzon hurmaları gördüm. Sarı sarı süs ampulleri gibi. Son yıllarda halk arasında yaygınlaşan adıyla Cennet elması. Fotoğrafını çekmek isterken kulaklarıma kulaklarıma vuran bir serçe sesi. Bir erkek birey. Oldukça çelimsiz. Aşk çağrısı yapmaya ne bünyesi uygun, ne mevsim. Neden de kaçıp gitmiyor. Ötmeye devam ederek daldan dala atlıyor. Meramının alt daldaki yarısı yenmiş bir meyveden yemek olduğunu öğrendim. İlk kez bir serçenin gagasını batıra batıra bu meyveden yediğine tanık oldum. Sevindim.

İnsansız olmuyor derken aklımın arka planından geçenler bunlardı: Olay Ulucami'nin Postane'ye bakan cephesindeki küçük bahçesinde geçiyordu.

*

Taze ceviz mevsimi bitti bitecek. Suda bekletilerek uzatılan günleri de yakında kesin biçimde biter. İncir günleri nasıl bitti bitecekse. Yerlerine muşmula günleri gelmek üzere. Hatta tam olmamış halleriyle bir iki haftadır uç gösterdi bile.

Gide'in dünya nimetleri ve yeni nimetleri bunlardan uzak bir şeyleri anlatıyorsa da.

Bunlar da yaşama arzusunu sürdüren besinler (*nourritures*) değil mi bizim için...

*

İnegöl'ün Hacıkara köyünden, oğlumla aynı yaşlardaki arkadaşım Zafer telefon etti. Annesi ile kırdan ıspanağa benzer bir ot toplamışlar, onun haberini verdi. Otun Çerkezce'deki adını söyledi, anlayamadım. "Yaz ve fotoğrafını çekerek birlikte gönder" dedim. Gönderdi. "Eşvöt-Kızılacak" yazmış. Kızılacak deseydi anladım zaten. Telefonumdaki bitki bulucumdan baktım: Rumex pulcher (Ekşilik, Güzel labada). Eşvöt de zaten ekşiot.

Sonra Tahtakale'de de, birkaç metre ötemdeki Kayalık köylü annede, aynı ottan iki poşet dolusu satıldığını gördüm ve birini aldım. Akşama tadımlık ben de pişireceğim.

*

Yağmurlar ve topraklar buluştu Necati Cumalı'nın o harika Ege romanlarındaki gibi ve bu güz de Uludağ'dan Bursa-Tahtakale'ye mantar akını başladı.

Üç beş gün önce Tuzpazarı'nda kg'ı 5 iken; dün benim mekânda 3'tü, bugün 2,5'a inmiş.

Melki, çintar, kanlıca... gibi harika adları olan bu mantarı çam 'pürçekler i' altında bulup bir an öylece seyretmek, pazardan satın almak, 'közleyip' ya da pişirip yemek, hep unutulmaz anlar demektir.

Ama şu yıkaması, toprağını, çerini çöpünü arıtmaması yok mu, bu baya yoruyor beni. Bu sebeple dün yarım kg almıştım, bugün de bir yarım alayım bari.

Bu çam mantarıyla ilişkim uzunca bir anlatı oluşturur içimde-ama yazacak kim, okuyacak kim. Bundan çeyrek yüzyıl önceleri Uludağ eteklerinden kendim toplardım onu. Bu çam tarlarından birine sular idaresi el koydu, dikenli telle çevirdi çevresini. Diğerine uzanan yolun üzerinde bir koyun sürüsü ve bu sürünün gelene geçene saldıran aslanlardan iri sadık köpekleri var. Eh biraz da yaş aldım tabii.

Ama neyse ki bana, Dağın, dağların bütün esintilerini getiren şu küçük meydan ve mini sandalyeli çayevi var. Kulağıma gelen sesler arasından seçilebilen 3-5 sözcük ve

telefonumda küçük dokunuşlar yapabildiğim beş on yıllık dosyam, yetip artıyor şimdilik bana.

*

Yıllar sonra bütün güzelliğiyle hüküm süren şu güz günlerinde fark ettiğim, gün çekilip akşam alacası çökerken Ulucami'nin iki minaresinin şerefeleri altına -barınma amacıyla- saldırap duran ufarak kuşların adı nedir? Cinsleri ve türleri nicedir?

Bana küçük ebabil (*Apus affinis*) olabilir gibi geliyor ama emin değilim. Bir bilen çıksa da söylese keşke.

Havalar yeterince soğumadığı için mi göç etmediler, yoksa ülkemizde mi kışlıyorlar? Bunu da belki önümüzdeki günlerde bizzat görerek öğrenebileceğim.

*

Öğle vakti, elimde su böreğiyle Tahtakale meydanına çay içmeye giryordum ki, önümden yürüyen davudi sesli kumral biri meydana ayrılmış bize doğru gelen iki kişiye soruyor:

- Nereye gidiyorsunuz?

- Paramız bitti, gidiyoruz.

- Koyun gütmeye mi gidiyorsunuz?

İşte günümü parlatan espriler.

Muhatapların tamamı ben yaştalar. Hemen tümünün çocukluk ve gençlik çağları Uludağ'ın dağ köylerinde geçmiş. Köyleri ile bağları sürse de çoğu şimdi Bursa'da oturuyor. Bunlar benim hemşerilerim, manevi köylülerim!

-Yasa zorlamasıyla güzelim köylerimize mahalle diyerek, hem mahallelere, hem köylere haksızlık edilse de!

*

Büyük - Küçük yayınevi mi?

Nasıl Merkez-Taşra kavramları üzerinde bugün 30 yıl önceki gibi konuşamıyorsak, Büyük - Küçük Yayınevi kavramları üzerinde de bugün dünkü gibi konuşamayız.

Edinmek istediğimiz kitap internetten 2-3 günde elimize geçiyorsa o yayınevi "büyük mü küçük mü" diye sormamıza gerek yok.

Tabii edebiyat ürünü değil de bir "best seller" yazmıyorsak!

Geçen aylarda farklı günlerde kendi kitaplarımdan bazılarından birer ikişer adet edinmem gerekti. Kitapçım bunları her seferinde 3-5 gün içerisinde getirtip bana teslim etti.

Niye araya bir kitapçı soktuğuma, kendim doğrudan getirtmediğime gelince evde kargo beklememek için! YKY'den çıkan bir kitabımın (*Kırık Amfora*) yayımlanması için 5-6 yıl beklemiştim. Şimdi Klaros yayınları için sevgili Lokman Kurucu'ya gönderdiğim bir dosya, iki aya kalmadan elime şahane bir kapakla kitap olarak geçiyor.

Ve Klaros'un yayımladığı bütün kitaplarımı internet üzerinden edinmek mümkün.

Bu durumda benim için Klaros yayınevi Türkiye'nin en büyük yayınevlerinden biri değilse nedir?

*

Yazmak altın dengeyi bulma arayışıdır: Çalatuş yazar ortalamaya razı olursan gübre olursun; mükemmeliyetçilik için mincıklar babam mincıkalarsan, sentetik, yapay.

*

Bugün de evden çıkınca Okçubaba'dan Uludağ'a doğru baktım, bulutlar arasından sıyrılmaya çalışan güneşi gördüm ve insan soyunun insan soyuna yaptığı zalimliklere şaşırdım; zorbaların güneşi görmediğine hükmettim.

*

Ne yağmur ne fırtına

İşleyemez sırtıma

Korur elbet dostunu

Mitolojik Fortuna

EVLERDEN SOKAKLARA

Ve pencerelerden
sokağa taşan akşamlar vardır ya hani,
sadece komşuların üzüldüğü
feri sönmüş göz göz odalar,
rutubet kokulu loş lambalarıyla.

Yürüdü evler
yılan kıvrığı yollardan,
itererek güneşi dağlar ardına.
Ne çok üşüdü saçak altları
ve anahtarsız kilitler.

Isınmak isteriz soluğunuzla,
sokulun azıcık insan teninizle.
Kimsesiz kapılara uzanırız,
sokaklarda adı geçen;
elimiz buz, kirpiklerimize asılı serinlik.

Bıraksak çeliği elimizde mühür,
belki çözülür donmuş parmaklarımız.
Çünkü çıplaktır ayaklarımız,
üşür adımlarımızın sesi.

Alın bizi içeriye,
bir köşede uyuşsun uykumuz,
sessizliği getiren
son yenilgilerimizle.

Hava kararmakta.
Sahi sevgi nerede kaldı
Kisvesiz
İhtişamlı ve mağrur yalnızlığıyla?

HEPSİ BİR SONSUZLUKTUR

bir boşluk bir sonsuzluktur
uykuya açılan
damıtılmış hüznlerin damla damla
biriktiği
bir kara evren

bir bebeğin gülümsemesi
sonsuzluktur
ilk adımları
dünyanın karnı üstünde
gittikçe eksilen

bir sesin yitimi güneşin
kuru dalları
yakması
bir sonsuzluktur

suyun akışı bir sonsuzluğu anlatır
ılık çalarak
çocuk sonsuzdur kadınlar
saçılan bir hindiba gibi

ARAYIŞLAR

avucumun içinde tuttuğum sırradır akan bu kan
kırk yerimden kırdım kendimi kaçamadım kendimden

bilmediğim yerlere giderim trenlerle
unutamadığım akşamlardan gelirim yeniden

küçük bir an tutunur gökte asılı anılara
uzar gider sonsuz bir karalıktaki ışığım

86dalımdan bir bahar dökerim devinen sıkıntıyla
çoğalır söz bürünür kocaman sessizliğe

şimdi her şey uzak, kaçışlar kurar bir yanım
bir yanımsa korkunun tuzağında çırpınır

gitmek ya da gitmemek illa kalmak arayışları
unutuş nehrine düşer doğumlar ve ölümler

ölü insanlar çoğalıyor anılarımda siliniyor fotoğraflar
acıyorum penceremi kar yatağıma doluyor

KAVRAYIŞ

neden? yazgım: kendimi kurak kırlarda başkaldırmış
çiçeklerde bulmak üzere.

ya da
neden? yazdım: kurak kırlara başkaldıran çiçekler üzere
kendimi.

yıldızım ateş, doğumum gece ve göz yaşım çeliktenken
niye böyle her yerim zemheri.

bilmezdim adımın karıştığı her ne ise
ve hâlâ da bilmem adımın sürttüğü taşın yangını
kaç kanat çırpışının söküldüğü havluları
dağlanmış yüreğime basıp da mı bulacağım aşkı?
slovakya'ya hiç uğramamış bir sürüngenden umduğum
mededi

taş oyuklarında bir kıvılcım diye saklamaktan da bitap
düşmüşken.

aynalar konuşsa da telkinler etse
küfretse suratıma seher vakti bir arıcı
yüzümü avcuma doğru gömüp
dursam.

ve rağmen olsa sesler kulağıma sancı
koşmak için kaçsam bu kez olsun,
yoksa da bildiğim hiçbir varsağı dilimde
bu kez olsun.

bu kez olsun, gitmek için varsam uzağı.

avcumun güneşe açıldığı yelde bir insan ezer
bilmeksizin uğraşan ayaklarıyla, bir toprağı.

ve K U R A K. eder
(deminden de beter).

ol an aynı yerden bir çiçek biter.
ezilmiş başıyla okşamak'çün bir koku

Ahmet Şerif DOĞAN

SATILIK AZ KULLANILMIŞ BEBEK SOLUĞU

Ağır ağır ölür yalnızlar küfe karışır nefesi
Nem tutar ciğer, zamanla su kalıplanır
Tabutun içine akar konumlanırken
İslanır taşıyan dörtlü mahşer günahkârlar
Yürüdükçe toprağa batır kafile

Aynadır insan son nefesini miras verir
Dumanın rengi insanın kalbine karışır
Sual olan hikmetler dudaklar kanatır
Dişleri sıkılır konuşmasın hak hakkında

Köpeklerin ürümesi sabahları uyandırır
Gecedan kalan tüm sohbetler usançtır, utandırır

Kendi kendini gömen insandan korkun
Zaten başkası gömüyorsa çoktan kaybolmuştur

Gazetede bir ilan kadar kıymeti
Okunmayacak sayfalarda hemen geçilir

Satılık az kullanılmış bebek soluğu
Eder.

Nurbanu KABLAN

İNAT

hayat, ne zaman nefes alsam avlunda
dört yüz metre rekorunu kırar karbonmonoksit
nöbete durur öksürüğün kesik kolu
uzatırım, pencere kenarı kırık camlarla dolu

dil altına yuva kurmuş akrep
zehri saçılır dil üstüne çıktığında
dişleri parlar gözlerde cinnetin
alın düşer dibine yerin
siyah taneleri kalbin dökülür

erildir dili şiddetin, kimden gelirse gelsin
yaranılır dilsiz bir güvercinin
-yorulmuştur zaten takla atmaktan-
uçar dökerek kanını yeryüzüne
gökyüzüdür özgürlüğünün bahçesi,
Ay'dır sığınağı, sarmak için yarasını

kuşatılmışsa etrafın hain çıyanlarla
eline en yakışan silah silgidir
toprağından kara yılanları sileceksin
yeni bir yoldan gideceksin

geçit yok hayatın faşizmine
tek yol gülmek, zafer direnenlerin
bahçesine beyaz gül dikenlerin

Adnan ALGIN

AYİN

karanlık bir lambanın altında doğar sesin;
dokunmaktan değil, geri çekilmekten başlar ayin.
bedenin kıyısında bir es verirsin—
o an, bütün kozmik gürültü susar.
şehir, seni görünce yön değiştirir biraz
ışıklar, eksik yanmış bir anı gibi titrer.
ben yürürken bile
kendi gölgemin ritmine ayak uyduramam.
çocukluğum, lastik topunu saklayan eski bir sokak;
öfkemse gövdesi paslanmış bir salıncak—
ikisi de sende sustu bugün.
kalbim hep aynı:
şehir içi bir hatalı sollamada durur gibi,
tek bir nefesinle felç.
ve bütün ayin buraya çıkar:
sen... yaklaş istersen,
ama beni ezmeden.

Serhat İLHAN

EN HÜZÜNLÜ YUVA

İçimin ırmakları dökülmüyor deryaya
Gözlerimin yağmurları karışmıyor toprağa
Bir kelebek ağlıyor bir tırtılın başında
Gelecek ne kadar تنها, sen ne kadar kanatsız
Sözlerim titriyor, gözlerim ne kadar bahtsız
Bir tek gözlerini görünce yuvadan uçuyor hüzün

Safkanlar doluşur ayaklarımda
Hıncahınç
Zamana geçmiyor sözüm
Dargınım
Uzaklara küsen atlar gibi
Yorgunum

Yaralarım kumaş dikmiş terzi
Çek çıkar şu tendeki kefenli bezi
Göverirken bir ağacın dalı
Kırılır elinde ressamın fırçası
Ok gibi saplandı gözlerinin çıtası
Kuşlarımın yarım kaldı yuvası

Kanadı kırılmış, yuvadan eksilmiş
Bir kuş tünedi gözlerine
Arıyorum kendimi yitik bir cümlemin içinde
Manası derin bir kelimeyim
Satır sonunda eksik parçalanın
Arıyor gözlerini yuvada hüzünlen-
en

BAĞIRMALAR

2

muskası kayıp bir masalcının^{rüyasıyım}
göğün söküğünde suyu bekleyecektim

kirpiklerimin perdesinde ateş: ~~-h-a-s-a-r~~
kulağımda sessiz esinti: van Gogh

cismim yitik yankı. –yakamoz söylencesi
titreyen bir labirent kaderim. ikona ve yetim

boşluğa seslendim. kezzaptan girdap. –keşmekeş
çölleşti nefesim. sınıandı sularda Spinoza ve recim

7

ayrılığa mürekkep oldu yüzümdeki gölge
suskunluk kaderime kâğıt k/e/s/i/ğ/i.

külüne sarılan harflerin yasındayım
kendî yangınında alevî emziren mum

bir mezar taşından silinmiş cümleydim
de ki kıyamete ertelenmiş ayettim

Nesimi'nin derisinde yüzüldü dilim
harfe çekildim, -k ö z ve kefarete

Hasan ÇELİKKOL

HİÇ UYANMAK İSTEMEDİĞİ SABAHIN İLK SAATLERİ

Sonsuz uzayan bir yürüyüşün ardından
Hep uzaklara bakacak bir çift göz
Kabuk bağlayıncaya kadar yaraları
Hiç uyanmak istemediği sabahın ilk saatlerinde
Sevgilim dönecek mi diyecek cephe dedikleri o ateşli
yerden

En çok aşk üzerine yazdıkları gelecek aklına
Radyodan ölüm haberlerini dinlerken
Yalnızlık bedenini içten içe kemirecek
Belki de o an tanrıya isyan edip içinde kül olacağı
Yangına atmak isteyecek kendini

Kim bilir kaç yıl sonra yağmur yağacak
O bildik koku, dudaklarında ölenlerin türküsü
Yanında bir çiçek, yüzüne her gün baktığı
Ağlaması duracak
Aklında nefesini tutma oyunlarından biri
Toz ve ateşin arasından çıkıp gelen mektuplara bakacak
Ve ne kadar çok sevdiğini
Fısıldayacak kucağında öperken bebeğini

DÜNYANIN İVMESİ

El çabukluğuyla değiştirdi
zaman dünyanın ivmesini
kırdı çıkırgını
ab-ı hayat kuyusunun

düşmüyor suya aksi doru tayın
güneşin büyüğü raksına kapılmıyor
göğsüne oturalı insanın
görünmez bir karabasan

yarpuz kokusundan yoksun, yoksul
ilkyaza uyanan kır
kırk yerinden kırılalı
kara parçasının şemsiyesi

t yağmurlarına maruz, mahsur
Tendürek'in zirvesi
ters ters bakıp durmakta
isyandadır lalesi

karabataklar daha bir batık dibine
öfke köpüren denizlerin
alazlanmıyor ebem kuşağı
eksik esrik bahar havasından
mahrum mahzun sarmaşık

vazgeçti ışıgın vermekten Cilo
taşındık mı bardağını yoksa
çatlattık mı sabır taşını evrenin?
istemsiz dört duvar dibine
dizini kırdı beşer
kırdığımızdan beri küresini tanrının

haydi el yordamıyla büyütelim
yeniden maviliğini gezegenin
ucundan tut sen de şu denizin
el atalım çarkına
bu değirmen hepimizin

Kemal BAYRAKCI

ISLIK

Yüreğime zindanımdan kazaklar ördüm
hapsettim hüccesine yalnızlığın çılgınlığını
denizini çekse de kıyımdan ıslak gözlerin
gönderinde bayrak gibi açsa da aşk güllerin
soluduğun havayım duyarsın içinde ıslığını.

ELEGİA III*(Corpus Serkanianus)*

Diyorlar ki: "İstediğin nedir?"
"Neyi özler, kimi beklersin böyle?"

Papatyalar da solar, dostlar!
Güllerin yüzü gülmedi mi gülmez
Begonyalar süslüdür ama, hiç
Çiçek gibi kokmaz

Esmer gecelerin yıldızları
Halim nedir sormaz
Koparıp alsam bi'yaprağın
Sümbüller ve akasyalar
Adım bir kez anmaz

Gözümün içine baksın
A dostlar!
Her sabah uyandığında
Budur benim dileğim

Gönlümde açsın yeter
Eğretilti ya da fesleğen
Çayırđikeniymiş adı...
Boncukotu – ne fark eder?

Hıdır MUTLUER**RÜZGÂRA KIZMA**

demışlerdi iğde kokusu vardı dünyanın sabahlarına karışan
çiçekli bir yarına saçlarını tarayan genç kızları
sakallarını bir yastan uzak sıvazlayan oğlanları
bir aşk ile anılan sokakları vardı dünyanın
istasyonları pasajları rıhtımları
mektupları vardı dünyanın
özlemin bir postacının elinde can bulduğu
ve bir soba başında uzayan masalsı geceleri
rüzgâra kızma ne bulduysa onu taşıdı sana

ne bir gül diktim sokaklarınıza ne de camlarınıza bir
sardunya
yine de geçtim kamburumu gizlemeden önünüzden
yürüdükçe kamburumu büyüttü yol

işte vardık son sabaha
geçip gitti mevsimleri teşbih tanesi gibi dizen bekleyişler
geçip gitti o dağınık rüya
umduğumuz artık solgun bir gül ellerimizde
gülün kendi var da kokusu yok
gülün kendi var da dikenini çok
gülün kendi var da rengi yok
rüzgâra kızma ne bulduysa onu taşıdı sana

ateş söndüğünde ve sular çekildiğinde gördük
gördük ki insan yar değil yaradır bu dünyaya
ağrılarımı ovalamaktan yoruldu artık ellerim
rüzgâra kızma ne bulduysa onu taşıdı sana

İÇİNDEKİLER

Cilt: 26, Sayı: 301 - 312
Ocak 2025 – Aralık 2025

(Ayraç içindeki rakamlar sayıyı, sonrakiler sayfayı gösterir.)

ACAR, Ekrem	: Goca Bir Aktardı Anadolu (şiir)	(302) 2
	: Ormanın Bu Yanında	
	: Senin Evin (şiir)	(305) 4
	: Sırrı Süreyya Önder'e... (şiir)	(306) 5
	: Anlatıcılar (şiir)	(307) 3
	: Asr-ı Saadet (II) (şiir)	(310) 7
AÇIKGÖZ, Döndü	: Veda (şiir)	(302) 7
	: Sevgilim (şiir)	(305) 5
	: Gül Direnci (şiir)	(308) 5
	: Sana Ne Oldu (şiir)	(310)11
AĞAR, Meryem	: Yangın (şiir)	(302)11
	: Leke (şiir)	(304)15
	: Anne, Merhaba! (şiir)	(305) 7
	: Âdem (şiir)	(307)14
	: Her gece (şiir)	(309) 9
AKBULUT, Gülçin Yağmur: Seyyah (şiir)		(301) 4
	: Gökyüzünün Şarkısı (şiir)	(302)17
	: Yağmur'un Gözleri (2) (şiir)	(304)13
	: Kar Suları (şiir)	(305)14
	: Pamuksu Bulutlar (şiir)	(306) 9
	: Tiyatro Sahnesi (şiir)	(307)16
	: Kırılğan (şiir)	(309)11
	: Son Durak (şiir)	(311)13
	: Yangın (şiir)	(312)11
AKTAŞ, Canan	: Ağaç (şiir)	(310)16
ALEMDAR, Hüseyin	: Meşin Top (şiir)	(302) 1
	: Şiir Yıllıkları Mührü	
	: Kimde: Yeprem Türk'te!	(303) 6
	: Şiire Köz Olma Hali: Yıllıklar	(304) 8
	: Rengâterk Rötüş (şiir)	(305)16
	: Kır(ı)k Defter	(307) 6
	: Aile Yılı (şiir)	(309) 7
	: 2025'e 25 Çentik	(312) 8
ALGIN, Adnan	: Karmakarışık (şiir)	(306)10
	: Ayin (şiir)	(312)16
ALKAN, İsmail	: İzmir Gibi (şiir)	(308)14
ALPER, Yusuf	: Beşik ve Mezar (şiir)	(304) 1
	: Suskunluğun Sularına (şiir)	(311) 2
ALTAY, Burçin Laçın	: Bir Akşamüstü Bağışla	
	: Bana Ya da Bir Tan Vakti (şiir)	(308) 7
ALTINKAYA, Sevdâ	: Acımıyor Yalnızca Yerini	
	: Hatırladı (şiir)	(301)24
	: O Kızın Saçları (şiir)	(306) 1
	: Gül Hâlâ Kanıyor Leyla (şiir)	(310) 5
ALTIOK, Gülay	: Vakitsiz Ölen Kuşlar (şiir)	(306)13
	: Şimdi (şiir)	(307)16
	: Yıldız Sarısı (şiir)	(308)16
	: Boşlukta Kalmasın (şiir)	(310)13
ALTUN, Neslihan – YILMAZ, İ. Güney: Havada		
	: Çarpışmaya ve Yere Düşmemeye Dair (şiir)	(307)13
ALTUNBULAK, Arzu Cura: Azların Sesi (şiir)		(304)15
	: Üstüne Basma (şiir)	(310)14
ALTUNDAĞ, İshak	: Döngü (şiir)	(302)11

	: Geçmek ve Geçmemek		: Sonsuzluğun Çıplak Göğsü	
	Üstüne (şiir)	(309) 9	(şiir)	(311)11
ARAKLI, Serap Aslı	: Takat Kaybı (şiir)	(302) 1	: Orada Biraz Ben Biraz	
	: Yazgı (şiir)	(303) 7	Hiçlik (şiir)	(312)11
	: Evlilik Duası (şiir)	(305)16	: Kız ve Kiraz Çağı... (şiir)	(301)15
	: Dağ Resmi (şiir)	(307) 2	: Biz Hayran Gönüllüüz...	
	: Saint Martin Kanalı (şiir)	(309) 2	(şiir)	(306)10
	: Aşk (şiir)	(312) 3	: Geleceğe Methiye... (şiir)	(311)11
ARAS, Fatma	: Ey Aklım Ayağa Kalk		: Mektup (şiir)	(302) 7
	(şiir)	(301)23	: Sabahın Yalnızlığında (şiir)	(305)11
	: Dolunaya Kar Yağdı (şiir)	(305) 6	: Ad Astra Per Aspera (şiir)	(310)10
	: Şiire Mektup	(308) 4	: Korku (şiir)	(306)16
	: Eylülün Ardında Kalbim		: Yıllar (şiir)	(303)11
	(şiir)	(310) 8	: Öyküsü Sözcüksüz (şiir)	(304)14
	: İçimde Kalan Yol (şiir)	(312) 7	: Yabancı Gibi (şiir)	(308) 9
ARSLAN, Gökhan	: Eksik Türkü (şiir)	(309) 1	: Gömlek (şiir)	(311)13
ARSLAN, Seval	: Ayaklanma (şiir)	(304)10	: Isık (şiir)	(312)17
ASI, Hande	: Kendi (şiir)	(308)13	: Acının Belleğini Yitirmesinden	
	: Aziz-i Zir (şiir)	(310) 9	Yirmi Dört Saat Önce (şiir)	(302)17
ASLAN, Hicran	: Şiir, Sanat ve Hayat		: Merasim (şiir)	(303)13
	Üzerine Bir Söyleşi	(302) 8	: Şuur-suz (şiir)	(305)10
ASLAN, Rıza	: Uyu Miligves	(303)10	: Gizil (şiir)	(309)11
AVŞAR, Sevil	: Ütopya Değil Gerçek	(301) 2	: Bir, İki, Çok. (şiir)	(311) 9
	: Miras (şiir)	(302) 1	: Gece İçin Bir Yatak (şiir)	
	: Yine mi? (şiir)	(306) 3	Çev: Çağrı Emin	(301) 4
	: Kalan (şiir)	(309) 2	: İyinin Yokluğu (şiir)	(302) 5
	: Mahcup Dizeler	(310) 8	: Sular (şiir)	(306) 3
	: Ölüme Dair (şiir)	(311) 3	: Zaman ve Başka İhtimaller	
AYBEK, Zeliha	: Şarkım Bilmesin (şiir)	(307)13	(şiir)	(303)12
AYDEMİR, Mehmet Şirin	: Karşı Kıyı (şiir)	(307)15	: Yenilmiş Yüzün Tarihi	
	: Dünyanın İvmesi (şiir)	(312)17	(şiir)	(306)14
AYDIN, Cansu	: Çılgık Çılgı (şiir)	(301) 2	: 7 Şiir = 7 Ayrılık – Jisei	
	: Arabesk Kültürün Kuşatması		Şiirleri (şiir)	(306) 2
	Altında Ahmet Hâşim'i		: Ölüme Üçlükler (şiir)	(307)11
	Yeniden Düşünmek...	(302) 2	: Bir Garip Kent (şiir)	(309) 5
	: 21 Mart Dünya Şiir		: Kafası Güzel Bir Şiir (şiir)	(310)12
	Günü'nde Bir Haykırış		: Söyle Ona Bekliyorum	
	ya da Bildiri	(304) 6	(şiir)	(311) 4
	: Şiir Dalgası Ya da Lapis		: Yancı (şiir)	(312) 7
	İşiltılı Bir Tsunami (şiir)	(305) 8	: Yaprak Bunu Ölüm	
	: Kıyametler Evreninde(şiir)	(307) 1	Anladı (şiir)	(301) 3
	: Üçüncü Dünya Bahçeleri		: Alevden Kelepçe (şiir)	(303) 1
	(şiir)	(308) 5	: Yaşamın Böğürtlenleri	
	: Bir Ruh Çılgı (şiir)	(310) 3	(şiir)	(305)13
	: Dilek Ağacı (şiir)	(311)12	: Ağaç ve Gölgesi (şiir)	(306) 6
AYGÖREN, Mücahit	: İntihar Cehennemleri (şiir)	(312)24	: Yitik Cennetin Kapısı (şiir)	(307)10
	: Mesafesiz Yürüyüş (şiir)	(301) 2	: Ah O Tırpanlar, O	
	: Harfiyen Penelope (şiir)	(303) 9	Uçurumlar (şiir)	(308) 5
	: Terennüm Ettir Şu		: Rüzgâr İmiş Mutlak Olan	
	Trompeti (şiir)	(305)14	(şiir)	(311)16
BARUT, Ali Asker	: Kederli, Kar Tutmuş		: Dili Geçmiş Zaman (şiir)	(312) 3
	Bir Şiir (şiir)	(301) 1	: Çocukluk Tramvayı (şiir)	(302) 3
	: Haydar'ın Sesi (şiir)	(302) 3	: Ekimden Hasada	
	: Şairler Tehlikelidir (şiir)	(304) 3	Ekim Güner Lirigi (şiir)	(301) 1
	: Hüznün Kırık Mührü (şiir)	(305) 7	: Bozuk Saat (şiir)	(302) 3
	: Gazze İçin Son Ağıt (şiir)	(307) 3	: Yalova'da Bir Hay-Elim	
	: Bahçe (şiir)	(309) 5	Vardı (şiir)	(303) 3
	: Gökyüzü (şiir)	(312) 5	: Fotoğrafın Körfez'i	
BAŞKESEN, Atnan	: Donsaydık Seninle		Diriltin Banyosu (şiir)	(304) 3
	Sonsuza Dek (şiir)	(305) 1	: Ulaş Çayevi (şiir)	(305) 7
	: Hatırlamak Uzun Süren Bir		: Fırtınanın Dağıttığı Kartal	
	Yolculuk	(307)16	Yuvası (şiir)	(306) 3
	: Ankara Düşüncenin Gri		: Ruşeni Lirigi (şiir)	(307) 2
	Paltosu (şiir)	(308)16	: Gül Sokağı Çardağında(şiir)	(308) 4
	: Yak Yakamda Açan Gülü		: Yorgun Güneş (şiir)	(310) 3
	Açsın Daha Kara (şiir)	(310) 9	: Ak Ay'a (şiir)	(311) 3

ÇELİKKOL, Hasan	: Ressam (şiir)	(312) 5
	: Anlamaya Çalışıyorum	
	Soluduğum Hava Ne	
	Kadar Temiz (şiir)	(301)11
	: Hiçliğin Arkasında	
	Delirmenin Sebebi (şiir)	(302) 7
	: Tadını Çıkarayım Ben	
	Gökyüzünün (şiir)	(304)15
	: Senin İçin Zor Olan	
	Çaresizliğin (şiir)	(305) 5
	: Çan Eğrisinin Son/ Baharında	
	Ölmek (şiir)	(307)15
	: K Mahkûm Edildi Diye	
	Yazıldım (şiir)	(311) 1
	: Hiç Uyanmak İstemediği	
	Sabahın İlk Saatleri (şiir)	(312)17
ÇETİN, Ferda Balkaya	: Epifani (şiir)	(305)14
ÇİFTÇİ, Halim	: Marta Del Reposo (şiir)	(306) 1
ÇOBAN, Fazlı	: Anlamın Kimsesiz Hali	
	(şiir)	(307) 7
	: Bu Yerlerde Beni Sen	
	Tutar (şiir)	(308)15
	: Ben Giderken (şiir)	(310) 9
ÇOLAK, Filiz Kalkışım	: Şarabi Bir Göğün Altında	
	(şiir)	(302)15
	: Gölgedeki Vâv (şiir)	(303) 7
	: Gölet (şiir)	(306)10
	: Baykuş Çıkmazı (şiir)	(307)14
	: Bana Beni Geri Ver (şiir)	(309) 6
	: Kelebeğin Öyküsü (şiir)	(311)10
	: Yalnızlık Aryası /	
	Rûzîgâr (şiir)	(312)13
ÇOLAKOĞLU, Önder	: Ölü Balık Serenadı (şiir)	(307)11
ÇOMAK, Hüseyin	: Haikular	(295)19
DAĞERİ, Aslı	: Sunak (şiir)	(306) 5
DAĞLI, Neslihan	: Kuşların Baharı (şiir)	(311)16
DARA, Ramis	: Euripides Tragedyaları, III	(301)19
	: Euripides Tragedyaları, IV	(302)19
	: Son Cinaslı İkiliklerden	
	(şiir)	(303) 1
	: ‘Cinaslı İkilikler’ (şiir)	(304) 4
	: “Antik Yunan Tragedyalarını	
	Okuma Notları” Kitabımın	
	Sunuş Yazısı	(306)15
	: Bursa Flanörü	(308) 2
	: Bursa Flanörü, 2	(309)15
	: Bursa Flanörü, 3	(310)15
	: Bursa Flanörü, 4	(311)15
	: Bursa Flanörü, 5	(312)14
DEMİRCİOĞLU, Mustafa:	Görünüm (şiir)	(301) 7
DENGİZ, Deniz	: Bağırmlar 2 – 7 (şiir)	(312)17
DEVELİ, Muzaffer	: Nur (şiir)	(312)13
DOĞAN, Ahmet Şerif	: Pia’nın Kedileri (şiir)	(303) 9
	: Ubi Solitudinem Faciunt,	
	Pacem Appellant (şiir)	(305) 7
	: Çıkmaz Sokakta Bir Panda	
	(şiir)	(308) 9
	: Bataklik Harcından Duvarda	
	Büyüyen Nilüfer (şiir)	(310) 9
	: Satılık Az Kullanılmış	
	Bebek Soluğu (şiir)	(312)16
DOLU, Gonca	: Son Hamle (şiir)	(309) 9
DORUK, İsmail	: Kucağımdaki Çocuk (şiir)	(301) 9
	: Yumak (şiir)	(305)15
DUMAN, Yalçın	: Cürmüm (şiir)	(308)10
DURUKAN, Kalender	: Kırık Bir Göç Havası (şiir)	(311)11

DÜZGÜN, Öztekin	: Yaralı Kuşlar (şiir)	(312)13
	: Bana Düşen Gölge (şiir)	(309)16
	: Dayandık Ama (şiir)	(312)11
EFE, Hasan	: Kırık Kalpli Bir Şair:	
	Paul Verlaine	(301)10
	: Edebiyat Genelinden Şiire	
	“Asgari Grup Etkisi” İle	
	Bakma	(302) 4
	: Su Çürüdü’ye Bir Başka	
	Açıdan Bakma	(303) 8
	: Şiir Doğa ve Denge	(304) 2
	: Şiir Coğrafyasında	
	Makrofajen Etki Yaratma	(305) 8
	: Şiirdeki Makrofajen Etki	(306) 8
	: Edebiyat Arenasında Dünden	
	Bugüne Kalan Ne?	(307) 4
	: Dünya Şavaşa Giderken;	
	“Geçmişin Anlamsız ve	
	Acı Şiiri!”	(308) 8
	: Şairdeki Algısal ve Sosyal	
	Etkilerin Şiire Yansıması	(309) 8
	: Şiire Metamorfik Bakış	(310) 4
	: Şiire Endoskopik	
	Yaklaşım	(311)10
	: Ergonomiden Şiire	
	ve Şaire...	(312)10
EKİCİ, Furkan Eren	: Kapesese (şiir)	(303)14
	: Bir Ağaç (şiir)	(307) 9
EKİNCİ, Eyüp	: Sessiz Karanlık (şiir)	(304) 5
	: Hüznün Penceresinden (şiir)	(306) 9
EMRE, Orhan	: Can Çürüğü (şiir)	(303) 6
	: Hiçbir Güneş Benim Değil	
	(şiir)	(305)13
	: Gülistan Doku (şiir)	(309)13
ERÇELİK, Ersan Kaan	: Birlikte Fotoğraf (şiir)	(303)13
ERDENOĞLU, Köksal	: Gelmiyor Beklediğin	
	İyileşme (şiir)	(309)14
ERDOĞAN, Barış	: Yazmaya Oturmak	(301) 6
	: İçi Vahşet Dışı Dehşet	
	Rüyalar	(302) 6
	: Kent Mahkûmları	(303) 2
	: Sözcükler Cehennemdir	(304) 4
	: Benim Bütün Gerçeklerim	
	Hayal Ürünü	(305) 5
	: Babam ve Diğerleri	(306) 6
	: Rahmine İki Adet Ardıç	
	Tohumu Düşürdüm (şiir)	(307) 1
	: Ödünç Manzaralar	(308) 6
	: Van Gogh Değirmeninde	
	Un Elemek	(309) 4
	: Adsız Kadınlar Kafilesi	(310) 2
	: Mevsimler, Mevsimler,	
	Mevsimler	(311) 6
	: Herkes Şapkasının Altında	(312) 4
ERGEN, Özgün	: Göğü Tutabilir Bir Yalçın	
	Kaya (şiir)	(303) 9
ERKEKLİ, Osman Serhat:	: Birkaç Mısra (şiir)	(303) 1
	: Erkan Kara ve Yeni Kitabı	
	“Gülden Geliyorum”a	
	Dair Notlar	(305)10
	: İzlenimler (şiir)	(306) 2
	: Yeprem Türk’e Dair	(307) 8
	: Serap Aslı Araklı’ya Dair	(309) 6
	: Kedi (şiir)	(310) 2
	: Sevil Avşar’ın Yalnızlığı	(311)12
	: Dörtlülük – Rüyada Yazılan	

	Beyit – Beyit (şiiirler)	(312) 3
EROL, Emre	: Kaostaki Düzen (şiiir)	(311)16
ERSOY,Ece	: Hançer ve Sessizlik (şiiir)	(303) 8
ERYÜKSEL, Gazanfer	: Hem Harf Hem de Sayı	
	Olan Pi: Salih Mercanoğlu	(302)14
ESASLI, Seval	: Saya Saya (şiiir)	(303) 1
	: Aynasız Köyün Kızlar	
	(şiiir)	(312) 2
FİLİZKOL, Seyit	: Devir Değişimi (şiiir)	(303) 9
GİRGİN, Mehmet	: Camın Sorusu (şiiir)	(304)16
GÖKDEMİR, Nurkan	: Taştı Çağ (şiiir)	(302)24
	: Dava/ İnsan(ca) (şiiir)	(304)14
	: Yer Biz’e Yeterdi (şiiir)	(308)13
	: Bun / Zul (şiiir)	(312)12
GÖZÜTOK, K. Celâl	: Elzem Poetika (şiiir)	(304) 1
GÜLER, Kemal	: Çörtük (şiiir)	(301)18
GÜLER, Uğur	: Çarpık Dişleşmenin	
	Yeni Şehir Düzeni İçindeki	
	Yeri (şiiir)	(306)13
GÜN, Hümeýra	: Sakla Beni Masallara (şiiir)	(307)15
GÜREL, Şenol	: Şiiirler	(306) 9
	: Dinleyiş (şiiir)	(307)13
GÜRKAN, Örsan	: Sadece Kırmızı (şiiir)	(304)13
	: Coğrafya Kanatır (şiiir)	(307)12
GÜVENER, Uluay Koçak:	Düzen (şiiir)	(301)13
	: Tuluat (şiiir)	(306)16
	: Kendi (şiiir)	(308)11
	: Koşul (şiiir)	(311) 3
	: Son Söz (şiiir)	(312)24
HALICI, Murat	: Titrek Bir Güvercin (şiiir)	(301)15
IŞIKER, Nihan	: Sona Doğru (şiiir)	(302)16
	: Bir Sır (şiiir)	(306) 4
	: Sır II (şiiir)	(307) 9
	: Sır III (şiiir)	(308)14
	: Başka Bir Gece (şiiir)	(309) 5
	: Sır IV (şiiir)	(310)16
	: Bilmem Kaçınıcı Sır (şiiir)	(311)12
IŞILDAR, Gülsüm	: Mahmure Hanım (Annem)	
	(şiiir)	(301)13
	: Lal Ağrılar (şiiir)	(302) 3
	: Yaşam Acemisi (şiiir)	(303)15
	: Yolların Tozlu Egosu (şiiir)	(306)11
	: Benim Irmaklarım (şiiir)	(307)14
	: Adam Olmayacak Çocuk	
	(şiiir)	(309)11
	: Üzgün Ağaçlar Ormanı	
	(şiiir)	(311) 9
	: Farkın Farkındalığı (şiiir)	(312)11
İNCESU, Gülten Doğruyol:	Umudun Rüyası (şiiir)	(302)15
İLHAN, Serhat	: En Hüzünlü Yuva (şiiir)	(312)16
İPEK, Meral Aydın	: Sivrisinek Ordusuna	
	Çağrı (şiiir)	(311) 8
KABLAN, Nurbanu	: Kış Masalı (şiiir)	(302)13
	: Sızı (şiiir)	(305)13
	: Hasret Gültekin’e (şiiir)	(307)14
	: Kasaba Yanığı (şiiir)	(310) 7
	: İnat (şiiir)	(312)16
KAPLAN	: Bekleyişler (şiiir)	(310) 5
	: Arayışlar (şiiir)	(312)15
KARA, Erkan	: Sandalyem (şiiir)	(302)11
	: Şehirde İçe Kapanma	
	Seansları	(304)10
	: Bir Seyirlik Hâl Alan	
	Hayat	(307)10
	: “Adam Aldırma da Geç	
	Git,” Diyemez, İyi İnsan	

	Aldırandır	(310)10
	: Ağaç ve İnsan (şiiir)	(312) 5
KARABULUT, Selami	: Yaza Vedanın Baladı (şiiir)	(312) 1
KARADAÇ, Arzu	: İki Kıta Hep Birbirinden	
	Uzakta (şiiir)	(309) 3
KARAKAŞ, Ayfer	: Yer Değiştirme Eylemi	
	(şiiir)	(304) 9
	: Ömer Burçin Özkişi’nin	
	‘Anakronik İhtimaller’	
	Kitabı Üzerine...	(308)12
	: Barış Şentuna’nın Klaros	
	Yayınları’ndan Çıkan Kitabı	
	“Sanrı” Üzerine Söyleşi	(309)12
KARAKAYA, Emre	: Saatin Tik Takı Gecede	
	Bir Duayı Tekrarlar (şiiir)	(310) 3
	: Hepsi Bir Sonsuzluktur	
	(şiiir)	(312)15
KARAKOYUN, Yunus	: Paramparçamdır (şiiir)	(302)12
	: Emtia (şiiir)	(308)11
	: Yüksek Tansiyon (şiiir)	(311)13
	: Leş (şiiir)	(312)13
KARAKÖSE, Zabit	: Renklerin Şiiri (şiiir)	(305) 3
KARATAŞ, Levent	: Çapraz (şiiir)	(306) 4
	: Çapraz Kurlar (şiiir)	(307) 5
	: Çapraz Sorgu (şiiir)	(308) 3
KARAYAZI, Mahir	: Boşluğu Dolduruyoruz (şiiir)	(308)15
KAYA, Arzu	: Geçmiş Zaman Fotoğrafları	
	(şiiir)	(310) 5
	: Dert Divanı (şiiir)	(311) 6
	: Doğaya Bakmak (şiiir)	(312) 9
KAYA, Hatice Eğilmez	: Beklenen O Güzel Günler	
	(şiiir)	(307) 9
KAYAR, Ragıp	: “Alkışın Rüzgârı”	(309)14
KAYRA, Peria	: Yağmur Sonrası Gülen	
	(şiiir)	(311) 9
KEMAL, İlhan	: Hergünlük Labirenti (şiiir)	(302)24
	: Dinle Azize (şiiir)	(303)16
	: Benzersiz (şiiir)	(304) 9
	: Dut Ağacı (şiiir)	(305) 2
	: Sır Derya Boylarında (şiiir)	(306) 5
	: Gül Sokağı Çardağında	
	(şiiir)	(308) 4
	: Garson, Bize Oradan Üç	
	Çay (şiiir)	(310) 1
KILIÇ, Mustafa Ergin	: Kıs(s)alar... (şiiir)	(302)13
	: Ku (şiiir)	(304) 3
KOCA, Onur	: Bıkkınlık Uğultusu (şiiir)	(311) 7
KONŞER, Nevzat	: Sokak Fotoğrafları (şiiir)	(301) 6
	: Güllün Soyut Dağarcığı	
	(şiiir)	(302)17
	: Rengi Yok Düşüncenin	
	(şiiir)	(303) 3
	: Dervişan (şiiir)	(304) 6
	: Bahçenin Çocukluğu (şiiir)	(307)16
	: Güz Tercümesi (şiiir)	(308)15
	: Karanfil (şiiir)	(310) 7
	: Annem (şiiir)	(312) 7
KOYUNCU, Fahrettin	: Baba-Oğul Diyalogu (şiiir)	(302)10
	: Yoldu Uzaktı Gördüm (şiiir)	(304)14
KÖKSAL, Hülya	: Tek Başına Ne Aşk Olur	
	Ne Dava (şiiir)	(301) 9
	: Akşam (şiiir)	(307)11
	: Saçları Aklaşmış	
	Coğrafyada (şiiir)	(308) 7
KÖSE, Eyüp Erhun	: Susmanın Müthiş Gürültüsü	
	(şiiir)	(306)14

KUL, Erdoğan	: Suç (şiir) (303) 7	Yanağa (şiir) (309) 5
	: Bizden Giden (şiir) (304) 5	: Arzulu Laflar Lâl, Yayvan
	: Temmuz Şarkısı - Olmayana	Mor Taşlar (şiir) (310)16
	Ergi – Ya Hu (şiiirler) (309) 1	: Çatısına Evin, Göğü
	: Bu – Sak Elmaya (şiiirler) (312)24	Koyuyordu Sanki (şiir) (312) 3
KURAL, Hüseyin	: Ya Ortaya Karış Ya Ortaya	ÖZDAĞ, Esra : Boyut (şiir) (306)16
	Karı Şık (şiir) (301)17	ÖZDEMİR Bahadır : Saint Valentine (şiir) (303)11
	: Bursa'da Aman (şiir) (302) 5	: Kabala (şiir) (305) 3
	: Hayattasın ve Silahsızsın (şiir) (303) 5	ÖZDEMİR, Turgut Can : Sone IV (şiir) (306) 7
		: Sone V (şiir) (311) 8
KURUCU, Lokman	: Şiir Yazılan Bir Şeydir (305) 2	ÖZDOĞAN, M. Ali : Mevlüt Şener'in "Hançer ve Karanfil Şiiri" Üzerine (301) 8
	: Şiirde Uzlaşa Yok! (306) 4	ÖZER, Merve Menekşe : Şeylerin Makamı (şiir) (303) 9
KÜÇÜK, Ferziye	: Mavihâkiden (şiir) (301)23	ÖZER, Serkan : Mercanlı Ev (şiir) (303) 7
	: Şüphe (şiir) (303) 5	ÖZGEN, Özge : Penguen (şiir) (302)16
KÜKRER, Engin	: Seninle... (şiir) (301)12	: Ot (şiir) (304)16
MERCANOĞLU, Salih	: Başka Sevgi (şiir) (307) 3	ÖZKAN, Zeynep : Kafka Bir Karga (şiir) (302) 9
METE, Arif	: Gecikmiş Zaman (şiir) (311)14	ÖZKÖK, Seher : Heykel (şiir) (301) 2
MUTLUER,Hıdır	: Rüzgâra Kızma (şiir) (312)18	: Bursa (şiir) (302) 4
OBA, Muhammet	: Kamga (şiir) (305)11	: Yas (şiir) (303)16
OĞRAK, Mahsum	: Platonik Mekanik	: Misaller (şiir) (304)10
	Retorik: Saçmalıklarla	: İntiharın Şiir Hâli (şiir) (305) 1
	Dolu Dünya (şiir) (301)17	: Hasta (şiir) (307) 8
OĞUZ, Cihan	: Finitiş Çizgisi (şiir) (305) 1	: Emek (şiir) (308) 3
	: Azrail'in Konum Attığı	: Hayret (şiir) (309) 3
	Yerdeyim (şiir) (310) 3	: Gölge (şiir) (310) 7
OĞUZ, Mustafa	: Acı Su (şiir) (302)18	: Rüyayı Gündüz Görenler (şiir) (311) 5
	: Acı Kar (şiir) (303)11	: Küçük Buz Kırığı (şiir) (312) 6
	: Çağrı (şiir) (304) 3	ÖZMEN, Yaşar : Uzaklığın (şiir) (310)14
	: Kimlik-siz (şiir) (306)11	ÖZTEPE, Ozan : Mendil Olsun Adın (şiir) (301) 1
	: Çın Çın (şiir) (308) 9	: Yorgunsan Dinlenelim (şiir) (304) 7
	: Konuk (şiir) (309)10	: Taşkıyla Boykotu (şiir) (306) 3
	: Aha ve Dahaya Yanaşık (şiir) (311) 7	: İsmail Devrim'i Tanır mısınız? (şiir) (311) 5
	Düzen Yürütenler	RAYMAN, Mehmet : Konu (şiir) (302)24
OĞUZ, Yahya	: Yaş Bir Bahçeyim Sadece (şiir) (310)14	: Güz Tutkusu (şiir) (305) 9
ORHAN, Emin	: Meşin (301)16	: Benzetme (şiir) (308)15
	: Hani Benim Oğlum Yazar Olacaktı? (302)12	: Çiy Çiçeği (şiir) (311) 3
	: Dayıbaşı İbrahim'in İnsan Kaynakları Departmanı (303)12	SAKARYA, Onur : Bir Şairin Orta Sahadan Dikine Gelmeleri (şiir) (303) 4
	: Bugünün Kârı (304)12	: Hazır Değildim (şiir) (312) 1
	: Almaç (305)12	SAVAŞERİ, Serkan : Beyoğlu, Bağdat ve Kestaneler (şiir) (301)16
	: Anımsanamayan Konuşmacı (306)10	: Penelope (şiir) (304)12
	: Yola Koyulmak (307)12	: Şimdi Aşk Mevsimidir (şiir) (308)11
	: Bu Sıcaklarda Evde Olmak (308)15	: Elegia III (şiir) (312)18
	: Yağmurlar Yağmasa... (309)10	SAYDULLA, Mutallip : Karanlığı Beklemek (şiir) (Uygurcadan Çev. Nur Ahmet Kurban) (301)17
	: Kahvede Tatil Molası (310)12	: Sükûtlü Yol (şiir) (302)18
	: Davet (311)14	: Kan Bağ (şiir) (312) 6
	: Bugün De Gelmedi İnce İbiram (312)12	SEKMEN, Sinem : Sinopsis (şiir) (301) 5
ÖLÇER, Serhat	: Dekor (şiir) (301) 3	SEYFİ, Mustafa : Cem (şiir) (310)10
	: Gibi (şiir) (302)17	SINIRTAŞ, Nurten : Evlerden Sokaklara (şiir) (312)15
ÖMER, Mine	: Sevimli Komşularım (şiir) (308) 7	SÖNMEZ, Muharrem : Bu Hüznü Açıklayacak Bilim (şiir) (301)13
	: Özgürlüğü Vuranlara (şiir) (311) 9	: İnsan Bakıp Her Şeye Kederlenmelidir (şiir) (302)16
ÖTEN, Volkan	: Gelmiş Bulundum (şiir) (312)24	: Bir Aşk Doktrini (şiir) (303)15
ÖZ, Musa	: Gülüme Yanmam Dikenime Yanarım (şiir) (301)24	: Taş Ağaç İnsan (şiir) (304) 7
	: İlk yaz Şefkatli Bir Kız Kardeş ve Maria (303) 5	: Her Şey Sana Bakıyor (şiir) (305) 3
	: Aşk Güz Çiçeğidir Ansızın Görünür (şiir) (305) 5	: Kedi Çobanı [Metin Güven Üzerine Anı-Deneme] (308)14
	: Musa Diyorlar Ama Tanrı Katında Günahkâr (şiir) (307) 9	: Hiç Anlatmadım Sana (şiir) (310)13
	: Sözcükleri Çatınca Yanak	

ŞAHİN, Eren	: Dünya Yeterince Yok (şiir) (311)13	(aforizmalar)	(307) 2
	: Okumuş Kesim (şiir) (308) 9	: Rüzgârın Estiği Yerden II (aforizmalar)	(308) 3
ŞAHİN, Kazım	: Anadolu Mağlubiyetler Müzesi (şiir) (310)14	: Rüzgârın Estiği Yerden III (aforizmalar)	(309) 3
	: Geçmiş (şiir) (303) 6	: Evlilikte Denge Metafiziki Üzerine	(310) 6
	: Coğrafya Kader Sen Bana Keder (şiir) (304)11	: Rüzgârın Estiği Yerden IV (aforizmalar)	(311) 4
	: Mavi Bir Sabah (şiir) (307) 5	: Çalar Saat (şiir) (312) 7	
	: Çocuk ve Sonsuzluk (şiir) (308) 2		
	: Yağmurun Altında (şiir) (311) 2		
ŞAHİN, Mirza	: Bir, Bir, Bir, Bom! (301)14	TUZCU, Mehmet Mümtaz: Kendi Emleriyle (şiir)	(304) 2
ŞAHİN, Süreyya	: Suna Kızılırmak'ın Kenetli İsimli Şiiri Üzerine (302)10	TÜRK, Yeprem	: Dalga Adam (şiir) (305) 9
	: Bir Şiir Daha (şiir) (304)16		: Aleksandr Sergeyeviç Puşkin (306)10
	: Simülasyon Çağında Yazmak (309) 2		: Filistin Şiiri'nden 12. (şiir) (307) 3
	: Bozgun (şiir) (310) 1		: Solcuların Goşizmle İntihamı ve Sağcılıktan Viktorya Dönemine (308)10
	: Şiir Ne Değildir? (311) 2		: Şifacı (şiir) (309) 7
	: Zamane Yalnızlığı (312) 2		: Yoksul (şiir) (310)11
ŞENER, Mevlüt	: Mekânsız Şiir (şiir) (302)18		: İhtiyarlık (şiir) (312) 5
	: Yanılsama (şiir) (305)12	UÇAR, Ahmet	: Kaygı (şiir) (302)18
	: Bahçelerin Peygamberi (şiir) (310) 8		: Persona (şiir) (306) 9
TAŞAN, Can	: Kehanet (şiir) (304) 9		: Soru (şiir) (309)11
TEKAĞAÇ, Hasan Ünal	: Haiku Demeti (şiir) (304) 5	VURAL, Fesih	: Telifsiz Yalnızlıklar (şiir) (302) 9
	: Haiku Demeti (şiir) (308)13	WERGER, Fırat	: Hatırlayış (şiir) (305)13
	: Haiku Demeti (şiir) (309) 1		: Aşkın İzinden (şiir) (307) 5
	: Haiku Demeti (şiir) (311) 7		: Bir İşçinin Sessiz Rüyası (şiir) (309)13
TEKNİKEL, Ramazan	: Şiirler Arasında (301) 4	YAKUPİ, Muhammet	: Közsaklı (şiir) (311) 5
	: Anadolu Hangi Şiirde (303) 4		: Karşılıksız Aşk, Birkaç Şiir ve Yönsüz Makedonya (şiir) (304) 8
	: Rüzgârlarla Geldiniz (şiir) (304)11	YALÇIN, Aydan	: Kendime Öğüt (şiir) (306) 7
	: Şiir Kitabı Çıkarmak (305) 4	YAZICI, Halim	: Sıfır Asit Zeytinyağının Vurulan Yerleri (şiir) (306) 1
	: Yaz Bitti (şiir) (310) 1		: Uzun Kör Atlar Ülkesinde (309) 6
	: Yılsonu Kitap Değerlendirmeleri (311) 8	YAZICIOĞLU, Fikret	: Genesis (şiir) (303)16
	: Anekdotlar (312) 6	YILDIRIM, Barış	: Hırka (şiir) (301) 3
TEZCAN, Gültekin	: Eşik (şiir) (306) 7	YILDIZ, İrfan	: Trajik Bir Varoluşa Zeyilname (şiir) (308) 1
	: Sığınak (şiir) (308) 1	YILDIZ, Kalender	: Kutbettin'in Ölümü (şiir) (303)14
	: İnziva (şiir) (311) 7	YILDIZ, Rıdvan	: Minik Kusur (şiir) (311)12
TEZGÖRENLER, Şerif	: Ceviz ve Begonvil (şiir) (301) 6	YILMAZ, Ahmet	: Göre (şiir) (302)15
	: Süsen Böceği (şiir) (303)16		: Ne Derler (şiir) (303) 3
	: Lacivert Bandana (şiir) (304)14		: Uykusuzluk (şiir) (305)14
	: Deniz Yosunu Gözlerin (şiir) (305)10	YILMAZ, Büşra Kurtar	: Fular (şiir) (307)11
	: Saçların Hasret Selanığı (şiir) (306) 7		: Otuz Yaş (şiir) (302)17
	: Vişne Aşısı Aşk (şiir) (307)10	YILMAZ, İsmail Güney	: Bekleme Odası (şiir) (308) 9
	: Hanımeli (şiir) (309)10		: Buzev (şiir) (303)11
TIĞ, İbrahim	: Görümlük (şiir) (301) 9		: Kimseciğe Akşamüstü (şiir) (305)15
	: Kopalım (şiir) (302) 6		: Bir Kâbustan Akılda Kalanlar (311)16
	: Yağma (şiir) (304) 9	YILMAZ, İ. Güney – ALTUN, Neslihan: Havada Çarpışmaya ve Yere Düşmemeye Dair (şiir) (307)13	
	: Deniz Kokusu (şiir) (305) 5	YILMAZ, Manolya	: Beraberinde (şiir) (303)14
	: Git (şiir) (306)11	YÖRGÜÇ, Berke	: "E mi Yavrucak" (şiir) (309)16
	: Delişmen (şiir) (307)15	YÜNLÜEL, Reha	: Bari (şiir) (304)11
TİRYAKİ, Zeynep N.	: Sana Bir Laroxyl Çizdim (303)14		: Aleykümnutfe (şiir) (305) 3
TURHALLI, Yusuf	: Bir Mevsime Yenik Girmek Üzerine Bir Mesel Ya Da Damat Ağdı (şiir) (301)18		: Foto Rehaiku [28.09.2024] (şiir) (306)14
TURNA, Tümerkan	: Kavrayış (şiir) (312)15		: Bana Banabana Ban Bana (Utanmazın Şarkısı) (şiir) (311) 1
TUTUMLU, Mehmet Akif:	Mutluluğun Resmi (şiir) (302)24		
	: Metafizik Dizeler I (şiir) (303) 3		
	: Metafizik Dizeler II (şiir) (304) 5		
	: Metafizik Dizeler III (şiir) (305) 2		
	: Tartışma Üzerine 15 Aforizma (306) 2		
	: Rüzgârın Estiği Yerden		

İNTİHAR CEHENNEMLERİ

acımasız bir makasın zaman iplikleriyle
aşka biçtiği trajik yazgı: iki büyük yangın
ve üç ana durak: önce varlıktan yokluğa;
sonra da yokluktan hiçliğe bir sergüzeşt
şuurunu kaybetmeden kül olmanın acısı...

tansık o ki atmaya devam eder narin kalp
kendisini hayatın atonal ritmine uydurarak
saplandıktan sonra kırık hülya parçası
vaat edilen küçücük bir cennete dair
zeytin ve incir ağaçlarının gölgesindeki
o ebedî yeşil mutluluk bahçesine

yüzleşince içine düştüğü obruktaki
intihar cehennemleriyle tek başına
kıpkırmızı bir yıldızdır mahsur kalmış
çok uzaklarda titrerken yalnızlık içinde
sanırsınız göz kırpar acuna tatlılıkla

Erdoğan KUL

BU

ruhumdan kopup giden yaprak
sarhoş ve aldatılmış ve insan

can eğrisi
hain ırmak

güneş yalnızca kendine göç etmekle burada var
(1988)

SAK ELMAYA

akıl erdi gün kavuştu aşk dövüldü tam tavında ve denildi
“yürü ya...!”
kan inceldi ufka doğru ter içinden ve alındı kerteriz

yasalar çizdi bizi boşluğa sonra yonttu o boşluğa bizden
biz

bir uç uca iç içe dip dibe dizilip asırlar olduk
aynı boşluktan ibaret hepimiz

GELMİŞ BULUNDUM

I
çürümeyi an an yaşıyorum
tarihin taşbaskısında

II
mahzende yıllanan şaraplarım
düğün gecesini bekliyor
içeceğim

III
saat kaç peki?:
eflatun
arada bir yerde ömrünü bileyleyen yelkovan
ve akrep elbet duracak

IV
manastır Ortaçağ'ını düşünüyor
yazmaların dinginliğinde
ölüme çalışıyorum

V
geçmiş mi?
gelecek mi?
hep bir soru
bu dünyaya gelmiş bulundum

Uluay Koçak GÜVENER

SON SÖZ

Sen eylüle vardığında
Seversin akşamüstleri rüzgârıyla ürpermeyi
O yola düştüğünde gitmek için
Ağlarsın
Düştüğünde ağlarsın
Ufuk çizgisine dizerek gözyaşlarını
Arkanı yaslayınca hüznü bir duvara
Bakışların eylilsüz kalır
Yanarsın

Yayın Yönetmeni : Ramis Dara
Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü : Halim Çiftçi
Yazışma ve posta kargo adresi : PK 68 16361 Ulucami – BURSA
E- Posta : akatalpa@hotmail.com
Yayın Türü : Yaygın süreli yayın. ISSN 1305 – 7685

İsteyen herkes akatalpa sitesinden kâğıt çıkışı alabilir.

Ocak 2000’de Bursa’da Ramis Dara, Melih Elal, Serdar Ünver, Ali Özçelebi ve arkadaşları tarafından kurulan şiir ve eleştiri ağırlıklı aylık edebiyat dergisi
Akatalpa (www.akatalpa.org), şiir ve yazarlarının bağışladıkları telifler ve bazı şiir dostlarının katkılarıyla yayımlanmaktadır.